This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

2924 f. 27

AESCHYLI
TRAGOEDIAE.

AD

EXEMPLAR GLASGUENSE

ACCURATE EXPRESSAE.

EDITIO IMPROBATA.

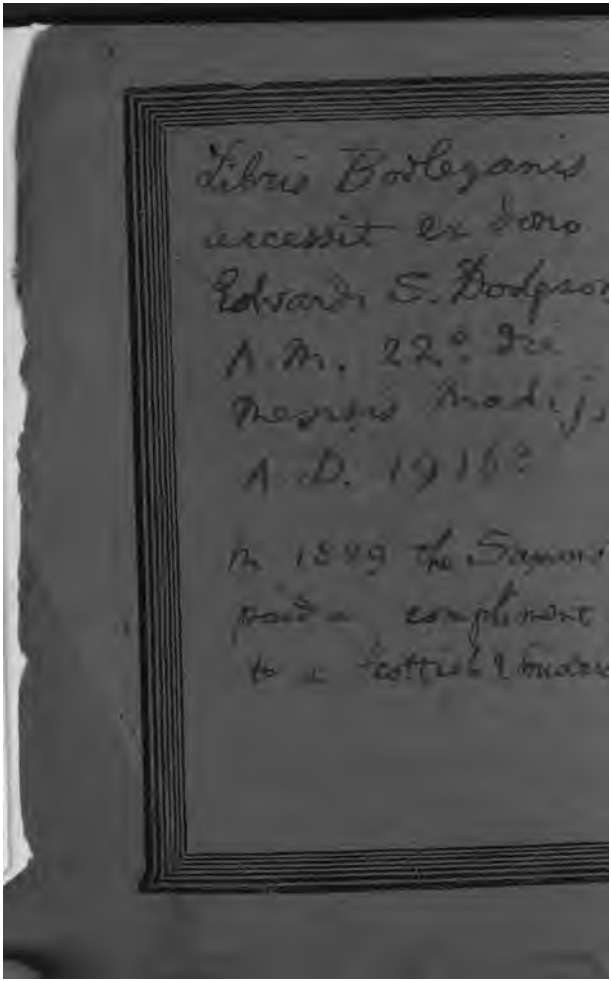

Libris Bodleianis
accessit ex dono
Edwardi S. Dodgson
A.M. 22° die
Mensis Madij
A.D. 1916°

In 1899 the Saxons
paid a compliment
to a Scottish Minister

AESCHYLI

TRAGOEDIAE.

AD

EXEMPLAR GLASGUENSE

ACCURATE EXPRESSAE.

NOVA EDITIO STEREOTYPA

ITERATIS CURIS EXPOLITA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII.

1820.

BODL. LIBR.
23 MAY 1916
OXFORD

ΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ος ὁ τραγικὸς, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος,
ος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγει-
φὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν
ος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς
ῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν, καὶ τὴν
τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορη-
καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ
μνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν,
ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνὰ
κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. —
ισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν τεσσαρα-
Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δέ φασιν αὐτὸν, καὶ
ν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ
ίρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ
ἀδελφῷ Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πε-
. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζη-
δρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίαις τε
έτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς

δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανοῦργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται, ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν· γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ· ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατά τινας μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἑνίους, ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος εὐτε τὴν
νην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνιζό-
ος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. καὶ
δρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμη-
ς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὢν ἐτῶν πέντε πρὸς
ς ἑξήκοντα, τοῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. αἰτὸς
ώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας
ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν, συνθλάσων
δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ, φο-
ει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς οὕτως,
ράνιόν σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γε-
ι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαν-
, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες, ὅσοις ἐν τραγῳδίαις
ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο.
ηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψη-
ασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ, τὸν βουλόμενον δι-
κεῖν τὰ Αἰσχύλου χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ
ονται καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑ-
μήκοντα, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε.
ις δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλί-
δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Ἀγαμέμνων, Ἀθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Ἀμυμώνη, Ἀργεῖοι, Ἀργὼ ἢ Κωπευσὶς, Ἀταλάντη. Βάκχαι, Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιεύς. Δαναΐδες, Δικτυουργοί. Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Εὐμενίδες. Ἡδωνοὶ, Ἡλιάδες, Ἡρακλεῖδαι. Θεόδωροι ἢ Ἰσομοιασταὶ, Θρῄσσαι. Ἱκέτιδες, Ἴξιων, Ἰφιγένεια. Κάβειροι, Καλλιστὼ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη, Κερκύων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοὶ, Κρῆσσαι. Λαΐος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκοῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηΐδες, Νιόβη. Ξάντριαι. Οἰδίπους, Ὅπλων κρίσις, Ὀστολόγοι. Πενθεὺς, Περῤῥαιβίδες, Πέρσαι, Πηνελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Προπομποὶ, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Τροφόρος, Σίσυφος δραπέτης, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί. Τυμπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φρύγες ἢ Ἕκτορος λύτρα, Φρύγιοι. Χοηφόροι. Ψυχαγωγία. Ψυχοστασία.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ περανωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς, ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης, ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι, Προμηθέως δέσις.

Ἱστέον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὃς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

Α Λ Λ Ι Ω Σ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου, παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεανάϊαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἣ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ἅ, τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. Θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διΐ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον βροντῇ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ
Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὁ Λαΐος, τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν Θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γάρ, ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀῤῥενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώςπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν Θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δι' ὧν εἴρηται τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων, εἰ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνῶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμε-

ρῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα· φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς, καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο, ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεν νήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέοι κρίκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξ θετο. εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλα βόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πο λύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, καὶ ε ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρ τινος ὑβρισθεὶς, καὶ ὀνειδισθεὶς, ὡς νόθος ἐστὶ κ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τ Πυθίαν, ἦγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπύλλωνος μαντεῖον, τ τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖο ὅτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μι τρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας τε τοῦ χρησμοῦ κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυ βον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγε τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μη τέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπο ρεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος, ὁ τούτο πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρω τήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἦγοι τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφο οἱ τοῦ Λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον παραχώρησον, ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐ ἐπείσθη· πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς με

αὐτεῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς βραβεῖον, ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὑτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτος τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, καθράσατο αὐτοὺς, ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ, ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνείκης, πρῶτος ὤν, ἐκράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμ-

πεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέου
εἰς τὸν τοῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, κα
τούτου γαμβρὸς ἐπὶ Θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσ
τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανε
θεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράξασθα
λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην, ἐ
πεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθ
καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφο
νεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπο
κειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων·
δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκοῦσα Θηβαίου
τοὺς καὶ νικήσαντας· καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους κα
Πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπ
Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλα
τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι ἑπτάπυλοι
αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι ἑκατοντάπυλοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΠΕΡΣΑΙ.

ος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν
τῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆ-
ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος

)' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.
εἶ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ
ἦτταν στρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς
ταρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρες-
τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε
)ὲ ἦν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιποῦσα·

ιτάσιμα, ὡς ὅτε ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς
ῶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοι-
θρήνῳ γίνεται. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ
ος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις,
στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυ-
πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς
ς διακοσίας ἑπτὰ, ἢ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ

πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σα
λαμῖνι, καὶ διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰ
τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίω
μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δα
ρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα, ἐπὶ
Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς, τοῦ Θεμιστο
κλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ φή
τορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι
πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο
αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομέ
νοις, πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη
ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν.
καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα
ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως
ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν ὁ
κείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μέν
νος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύ
κῳ ποτνιεῖ, Προμηθεῖ. τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴ
μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσ
σα. γίνωσκε δὲ, ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ
τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περ
σῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴ
τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ
Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σῦρος προσαγορευθεὶς, ἢ Νόθος·
ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου
καταλυθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσι
εἶναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ
Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

αμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιών, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ορθήσει τὸ Ἴλιον, ὑπίσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρᾳ, ίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ ῇ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυ- ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες ινίζουσι. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παρα- ται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγα- νων δ᾽ ἐπὶ ἁπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ᾽ αὐτῷ ἐτέ- ἐπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐ- μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυ- ινήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέ- νος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. το δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἴ- λος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὸν

αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ,*) ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεσατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

ARGVMENTVM
AESCHYLI TRAGOEDIAE
QVAE INSCRIBITVR
CHOEPHORAE.

Orestes iussu Oraculi una cum Pylade Argos reversus, tumulum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum coetui Clytaemnestrae famularum occurrit, quas illa somnio exterrita, consultis coniectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miserat. His adiunxerat se soror eius Electra, cui Orestes per varia indicia innotescit.

*) *Correxerunt viri docti,* ὀγδοηκοστῇ· (*quod facile mutari potuit in* ὀγδόῃ εἰκοστῇ, *quod codd.*

(b iis totam rem edoctus, regias aedes ac-
edit, viatorem se fingens e Phocide Dau-
ensem, qui obiter mandata acceperat
restis mortem parentibus eius nunciandi.
egisthum, hoc ut audiat, lubenter egres-
um derepente interficit; cuius clamore evo-
uta Clytaemnestra, et pro vita sua apolo-
a brevi usa, a filio suo interempta est.
ac patrata caede, maternis furiis agita-
s Orestes Delphos profugit.

Scena Fabulae Argis constituitur:
horus autem constat ex virginibus cum in-
riis ad tumulum Agamemnonis profectis.
itulus Tragoediae CHOEPHORAE.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐριν-
ων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς
ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν
Ἄργος. τὰς δὲ Ἐριννύας πραΰνας, προσηγόρευ-
ν Εὐμενίδας. παρ᾽ οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

ARGVMENTVM
AESCHYLI TRAGOEDI
QVAE INSCRIBITVR
SVPPLICES.

Danai filiae quinquaginta, patruelium
gypti filio. ·m, nuptias evitandi gratia
mare in te·. xm Argivam aufugiunt
quarum adventu rex certior factus, sa·
tibus stipatus eas adit, inopini appulsu
tionem postulaturus. Huic et prosa
suam, et fugae causam exponunt: a
non sine plebis consultu (praesertim
ab Io ex Argis oriundae fuerint) hos
excipiuntur. Confestim ex parte fili
Aegypti supervenit praeco, ni tradere
ei virgines, bellum indicturus: cuius sp
minis, Argivi Danaides in urbem recip

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜ
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ρ. Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
ἃς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην·
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

Θ. Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.

πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ,
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡ. εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦ. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν, ἢ θ' ὁμιλία.

ΚΡ. ξύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦ. ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
ΚΡ. ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κυρανεῖν.
ἑλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.
ΗΦ. ἔγνωκα, τοῖςδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Ρ. οὔκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἑλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
Φ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
Ρ. λαβών νιν, ἄμφι χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
Φ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
Ρ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.
Φ. ἄρ' ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
Ρ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
Φ. πλὴν τοῦδ' ἄν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
Ρ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
Φ. αἰ αἰ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.
Ρ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
Φ. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
Ρ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἄμφι πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
Φ. ὁρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἅγαν.
Ρ. ἦ μὴν κελεύσω, κἀπιθωῦξω γε πρός·

χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.
ΚΡ. ἐρῶμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
ὡς δύπιτμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐκταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκνυλισθήσει τύχης.
ΠΡ. ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ', οἵαις εἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἔξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ· τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;
καίτοι τί φημι, πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον

πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
οἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ', ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾷν, οὔτε μὴ σιγᾷν τύχας
οἷόν τε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε, καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
ἆ ἆ, ἔα ἔα.
τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς,
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη·
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με, δύσποτμον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
Ο. μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις στρ. α.
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.

κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων
μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰ
σὐθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡ. αἴ αἴ αἴ αἴ,
τῆς πολυτέκνου Γηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', ἐσίδεσθ',
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς,
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσ
ὁμίχλη προσῆξε πλήρης (ἀντ.
δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδοῦσῃ
πέτραις προσαυαινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύ
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἄϊστοῖ.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' Ἄιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς,
μήτε τὶς ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος στι
θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;

τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; δ᾽ ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον,
δάμναται οὐρανίαν γένναν·
οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ,
ἢ παλάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τὰς ἀρχάν.
P. ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ᾽, ὑφ᾽ ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ᾽ ἀποσυλᾶται.
καί μ᾽ οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ᾽
οὔποτ᾽ ἀπειλὰς πτήξας, τόδ᾽ ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
τῆσδ᾽ αἰκίας ἐθελήσῃ.
O. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ. β΄
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ᾽ ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἐφόβισε διάτορος φόβος·
δέδια γὰρ ἁμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε
τέρμα κέλσαντ᾽ ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
ἤθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
P. οἶδ᾽, ὅτι τραχὺς καὶ παρ᾽ ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ᾽ ἔμπας
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ᾽, ὅταν ταύτῃ φαισθῇ·

τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν,
εἰς ἁρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

ΧΟ. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
ᾤοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὸ δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι, προσλαβόντα μητέρα,
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.

δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
ὢν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον,
ι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
θεῶν τύραννος ὤφιλημένος,
ι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
ι, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὖν ἐρωτᾷς, αἰτίαν καθ' ἥντινα
αί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
άχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
τ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
γεν οὐδέν' · ἀλλ' ἠίστωσας γένος
, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
ίσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐτόλμησ' · ἐξερυσάμην βροτοὺς
διαρῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
ν μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν ·
ὃς δ' ἐν οἰκτροῖς προθέμενος, τούτου τυχεῖν
ώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
ῥύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θεά.
ρρων τε κἄκ πέτρας εἰργασμένος,
Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
ις · ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ν, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
ν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ι τὸ προῦβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὥπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε, κοὐδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
ΠΡ. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισι με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταυτά τοι πλανωμένην
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

Ο. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ', αἰθέρα θ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσῃ
χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.
Κ. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ', ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν', ὅ, τι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
Ρ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἦ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,

οἷαις ὑπ᾽ αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σο
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτόν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπ
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ᾽ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγ
ῥίψεις, τάχ᾽ ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρ
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χ
παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν
ἀλλ᾽ ὦ ταλαίπωρ᾽, ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ᾽ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, ταπίχειρα γίγνετ
σὺ δ᾽ οὐδέπω ταπεινός, οὐδ᾽ εἴκεις κα
πρὸς τοῖς παροῦσι δ᾽ ἄλλα προσλαβεῖν
οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ᾽ ὑπεύθυνος κρατ
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ᾽ ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ᾽ ἡσύχαζε, μηδ᾽ ἄγαν λαβροστόμει
ἢ οὐκ οἶσθ᾽ ἀκριβῶς, ὧν περισσόφρων,
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;
ΠΡ. ζηλῶ σ᾽ ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελήσάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὔ γὰρ εὐ
πάπταινε δ᾽ αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ

Κ. πολλῷ γ᾽ ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὖχῶ γὰρ, αὐχῶ, τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Διΐ, ὥστε τῶνδέ σ᾽ ἐκλῦσαι πόνων.
Ρ. τὰ μὲν σ᾽ ἐπαινῶ, κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ᾽ ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ᾽ οὕνεκα
θέλοιμ᾽ ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
Κ. οὐ δῆτ᾽, ἐπεί με χ᾽ αἱ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ᾽ Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον᾽ οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοιν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾠκτειρα, δαΐον τέρας
ἑκατογκάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ᾽ ἠστραπτε γοργωπὸν σέλας·
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ᾽ ἐκπέρσων βίᾳ·
ἀλλ᾽ ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἄχρειον καὶ παρήορον δέμας

κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδρὸν
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνά
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύα
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζι
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
ΠΡ. σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκά
χρῄζεις· σεαυτὸν σῶζ', ὅπως ἐπίστασαι
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἕστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βί
ΩΚ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾷν, τ
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
ΠΡ. μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθί
ΩΚ. ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φ
ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει ταὔπλακημ' εἶναι τόδε.
ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει π
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος ὀὐμὸς εἰς ἔχθραν β
ΩΚ. ἢ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέ
ΩΚ. ἡ σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλο
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα ν

ΧΟ. ὄρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἷμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.
ΠΡ. στένω σε τᾶς οὐλομένας στρ. ά.
τύχας, Προμηθεῦ,
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων
ῥαδινῶν ῥέος, παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξε παγαῖς·
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
ὑπερήφανον θεοῖσι
τοῖσι πάρος δείκνυσιν αἰχμάν.
πρόπασα δ' ἤδη στονόεν ἀντ. ά.
λίλακε χώρα,
μεγαλοσχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ στένουσι τὰν σὰν
ξυνομαιμόνων τε τιμάν,
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἄγνᾶς
Ἀσίας ἔδος νέμονται,
μεγαλοστόνοισι σοῖσι
πήμασι συγκάμνουσι θνητοί·
Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β'.
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν,
Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, ἀντ. β'.
ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα

Καυκάσου πέλας νέμονται,
δαΐου στρατὸς, ὀξυ-
πρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν
Ἄτλαν', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποβαστάζει.
βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπιτνῶν, στένει βυθὸς,
κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
γᾶς, παγαί θ' ἁγνοῤῥύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήδ' αὐθαδίᾳ
σιγᾷν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέα
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρο
τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ, παντελῶς διώρισεν,
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν
ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πήμα
ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τ
ἔννους ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλου
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχ
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος
οἳ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μά
κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτε
ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόν
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφε

δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτωρ ἐργάτις.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασίν θ' ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοιντ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

O. πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν
πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

P. τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ δόλους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον,

οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαεμ
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσι
ἔδειξα πράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἅπασας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχι
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ξύμπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτ
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίοις τε συμβόλ
γαμφωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθ
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐώνυμοί τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τί
ἔχθρας τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρί
πλάγχνων τὲ λειότητα, καὶ χροιὰν τι
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν,
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
κνίσσῃ τὲ κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μα
ὀσφὺν πυρώσας, δυστέκμαρτον εἰς τέ
ὤδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήμε
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθ
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μα
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέ

ΧΟ. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πε
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς

εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
Ρ. οὗ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
Ο. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; 515
Ρ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐρινύες.
Ο. τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος.
Ρ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
Ο. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
Ρ. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει. 520
Ο. ἦπου τὶ σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
Ρ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω. 525
Ο. μηδάμ' ὃ πάντα νέμων στρ. α.
Θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
ἀντίπαλον Ζεὺς,
μηδ' ἐλιννύσαιμι Θεοὺς ὁσίαις
Θοίναις ποτινισσομένα 530
βουφόνοις, παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς
ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι,
καὶ μήποτ' ἐκτακείη. 535
ἡδύ τι Θαρσαλέαις ἀντ. α.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον

ἐλπίσι, φαναῖς
Θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένη
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
* * * * *
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
ἰδίᾳ γνώμῃ σέβει
Θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.
φέρ᾽ ὅπως ἄχαρις στρ
χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ που τίς ἀλκά;
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ᾽ ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίην ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾗ τὸ φωτῶν
ἄλαον * * * γένος ἐμπεποδισμένον·
οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
Θνατῶν παρεξίασι βουλαί.
ἔμαθον τάδε, σὰς ἀντ.
προσιδοῦσ᾽ ὁλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
τόδ᾽, ἐκεῖνό θ᾽ ὅ, τ᾽ ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν δμοπάτριον
ἔδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.
ΙΩ. τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον; τίνος ἁπλακίης
ποιναῖς ὀλέκει; σήμηνον, ὅπη
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἆ ἆ, ἔα ἔα·
χρίει τις αὖ με [τὰν] τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ὦ δᾶ,
[φοβοῦμαι] τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὢν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν
ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰώ, ποῖ ποῖ,
πῶ πῶ πῶ· πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε,
τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν
ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
φθονήσῃς εὐγμάτων, ἄναξ.
ἄδην με πολύπλαγκτοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπη
πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟ. κλύεις πρόσφθεγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,

τίς ἆρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον
ὧδ' ἔτυμα προσθροεῖς·
θεόσσυτον δὲ νόσον ὠνόμασας,
ἃ μαραίνει με χρίουσα
κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσσυτος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσιν δαμεῖσα.
δυσδαιμόνων δὲ τίνες, οἵ, ἔ ἔ, οἵ ἐγώ, μογοῦσι
ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον,
ἤ, τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν·
τί μῆχαρ, τί φάρμακον νόσου,
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα, θρόει,
φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οὕγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.
ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ΙΩ. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
ΙΩ. ποιναὶς δὲ ποίων ἁπλακημάτων τίνεις;
ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
ΙΩ. καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

Ρ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
Ω. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
Ρ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
Ω. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
Ρ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.
Ω. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
Ρ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
Ο. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
Ρ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῦτ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς ταῦποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπῃ μέλλει τὶς οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
Ἰ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε,
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν

χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἑκπερᾷν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἵ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή·
ἀνήμεροι γάρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾷν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἵξει στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ὥστε
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλα
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σὲ χ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἑκπερᾷν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρρίψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δύκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

Ι. ἰώ μοί μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Ρ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
Ο. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
Ρ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. 745
Ι. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἅπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. 750
Ρ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. 755
Ω. ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
Ρ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
Ω. πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
Ρ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
Ω. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; 760
Ρ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
Ω. ποίῳ τρόπῳ σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
Ρ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
Ω. Θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
Ρ. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε. 765
Ι. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
Ρ. ἥ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
Ι. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
Ρ. οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεὶς -

ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τ
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώμα
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένναι πεντηκοντόπα
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,

ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Ἑλλασγίᾳ δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων, νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
κτεῖναι σύγγυνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυεῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤτη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν· σὺ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

Ιω. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος·
καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατὴς·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟ. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν, — σι
ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ
τόδ' ἐβιάσατσε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρ
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτέ μ' ὦ γε
Μοῖραι * * * * *
λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πύνων.
ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἐπ
ἄφοβος, οὐ δέδια· μηδὲ κρεισσόνων
θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄι
ΠΡ. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κραν θήσεται,
ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χὠ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν

Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται,
ὅσον τό, τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΩΚ. σὺ θὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
ΩΚ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΩΚ. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΩΚ. ἀλλ' ἄθλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁδ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.
ΩΚ. οἳ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν, σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,

τὸν ἐξαμαρτόντ᾽ εἰς θεοὺς, τὸν ἐφημέροις
945 πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ᾽ οὗστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾷν, πρὸς ὧν τ᾽ ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτος.
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ᾽ αὐθέκαστ᾽ ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶ
950 ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ᾽,
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ
955 ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ᾽· οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοί
960 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δ᾽
κέλευθον ἣνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
965 ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
970 ΕΡ. χλιδᾷν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ᾽ ἐν τούτοις λέγ

Ρ. ἦ κἄμὲ γάρ τι ξυμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;
Ι. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
Ι. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ', οὐ σμικρὰν νόσον.
Ι. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
Ι. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
Ι. ὤμοι.
Ρ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
Ι. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
Ι. καὶ μὴν σύγ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
Ι. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
Ρ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
Ι. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
Ρ. ἐκπρτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
Ι. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι,
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
Ρ. ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
Ρ. ὤπταιπάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
Ι. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
Ι. ὀχλεῖς μάτην με, κὖμ' ὅπως, παρηγορῶν.

εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγοῦμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος, βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπειτ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς ἀετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μύχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς οὔτ' οὐ πεπλασμ

δ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
παίπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
Ο. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
ΙΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
ξυγχώσειεν· τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρων διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἅρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμόν, ἀνάγκης στερρόφαις δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων

μετά που χωρεῖτ᾽ ἐκ τῶνδε θοῶς·
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ᾽ ἀτέραμνον.

ΧΟ. ἄλλο τὶ φώνει καὶ παραμυθοῦ μ᾽
ὅ, τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ᾽ ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ᾽ ὅ, τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ᾽ ἧντιν᾽ ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡ. ἀλλ᾽ οὖν μέμνησθ᾽ ἃ᾽γὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσας,
μέμψησθε τύχην, μηδὲ ποτ᾽ εἴπηθ᾽,
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ᾽ εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ᾽, αὐταὶ δ᾽
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ,
κοὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ᾽ ὑπ᾽ ἀνοίας.

ΓΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ
χθὼν σεσάλευται·
βρυχία δ᾽ ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ᾽ ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ᾽ ἀνέμων
πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ᾽ αἰθὴρ πόντῳ.

τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἰσορρᾶς μ' ὡς ἄκδικα πάσχω.

ΙΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν Θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Γ. Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἤβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ξαλειφθῆναι ποτέ·
τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδίοις ὅτλον,
ἐῤῥέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους

πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει Θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις,
καλῶς τὰ πλείω πύλεμος ἐκ Θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαϊδα
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, καὶ πὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ Θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾷν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓ. Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμὶ ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρην, Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὤρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·

ἑ ϑ᾽ αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
μ᾽ Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
ες· οἶκτος δ᾽ οὔτις ἦν διὰ στόμα.
ρων γὰρ ϑυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
εόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
δε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
μένους δ᾽ ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
ῦτ᾽ ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
ἐπ᾽ ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
ιονίει, πεδία δ᾽ ἀργηστὴς ἀφρὸς
σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
ἵστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
δε καιρὸν ὥστις ὤκιστος λαβεῖ·
ὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ιὸν ἔξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
ἐ τῶν ϑύραϑεν, ἀβλαβὴς ἔσει.
τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι ϑεοὶ,
Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
πόλιν γε πρυμνόϑεν πανώλεϑρον
ἵσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
ὸν χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ιαν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
δουλείοισι μήποτε σχέϑειν·
ᾳ δ᾽ ἀλκή· ξυνὰ δ᾽ ἐλπίζω λέγειν·
ὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟ. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη,
μεθεῖται στρατὸς στρατύπεδον λιπὼ
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππεύ
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος·
ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός τ'
ἐγχρίμπτεται βοὰ, ποτᾶται,
βρέμει δ' ἀμαχέτου
δίκαν ὕδατος ὀρουτύπου.
ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰώ. Θεοὶ Θεαί τ'
ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λευκάσπις ὄρνυται λαὸς
εὐτρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
τίς ἄρα ῥύσεται,
τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
Θεῶν ἢ Θεᾶν;
πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτι-
πέσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.
τί μέλλομεν ἀγάστονοι;
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύ
πέπλων καὶ στεφέων
πόθ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς
τί ῥέξεις; προδώσεις,
παλαῖχθων Ἄρης,
τὰν τεὰν γᾶν;

ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἣν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου·
θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς
ἵτ' ἴτε πάντες,
ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον
δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολόφων ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσόοις σάγαις, πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.
σύ τ' ὦ Διογενὲς,
φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ
Παλλὰς, ὅ, θ' ἵππιος
ποντομέδων ἄναξ,
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ
Ποσειδᾶν ἐπίλυσιν
φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ,

Κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον,
κήδεσαί τ᾽ ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτε
γένους προμάτωρ,
ἄλευσον. σέθεν ἐξ αἵματος γεγόναμεν· λιταῖς σε
Θεοκλύτους ἀπύουσαι
πελαζύμεσθα. καὶ σὺ
Λύκει᾽ ἄναξ, Λύκειος
γενοῦ στρατῷ δαΐῳ,
στόνων ἀΰτᾶς· σύ τ᾽ ὦ
Λητογένεια κοῦρα,
τόξον εὖ πυκάζου,
Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
ὦ πότνι᾽ Ἥρα·
ἵλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι,
Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ᾽ ἔτι τέλος ἐπάγει Θεός; ἔ ἔ ἔ
ἀκροβόλων δ᾽ ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχετ
ὦ φίλ᾽ Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακε
καὶ Διόθεν
πολεμόκραντον ἀγὼν τέλος, ἐν μά
σὺ δὲ, μάκαιρ᾽ ἄνασσ᾽
Ὄγκα πρὸ πόλεως.

ἐπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.
ὦ παναλκεῖς θεοὶ,
ὦ τέλειοι τέλειαί τε χᾶ;
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων,
κλύετε πανδίκους
χειροτύνους λιτάς.
ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες,
μείλεσθ' ἱερῶν δημίων,
μειλόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι
πόλεως ὀργίων
μνήστορές ἐστέ μοι.
ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῷ τε Θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὔχ ὁμιλητὸν θράσος·
δείσασα δ', οἶκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·

αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμε
τοιαῦτα δ᾽ ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε, χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ᾽ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσετα
λευστῆρα δήμου δ᾽ οὔτι μὴ φύγῃ μόρο
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω
τάξωθεν· ἔνδον δ᾽ οὖσα, μὴ βλάβην τ
ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ᾽ ἀκού-
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὅτοβον, ὅτε τ
σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι, ἱππι-
κῶν τ᾽ ἀΰπνων πηδαλίων διὰ στόμα,
πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρά γ᾽ ἐς πρώραν φ
πρὸ μνηθεν εὖρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟ ἀλλ᾽ ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, πίσυνος Θεοῖς, νιφάδος ὅτ᾽
λοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τι
τ᾽ ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς, π
ἵν᾽ ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ

ΧΟ. οὐκοῦν τάδ᾽ ἔσται πρὸς Θεῶν.

ΕΤ. ἀλλ᾽ οὔ
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγ

ΧΟ. μήποτ᾽ ἐμὸν κατ᾽ αἰῶνα λίποι Θεῶν
ἕδος παν ήγυρις, μήδ᾽ ἐπίδοιμι τάνδ᾽
ἀστυδρομουμένην πόλιν, καὶ στράτευμ

ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.
ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.
πιθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.
ΧΟ. ἔστι θεοῖς δέ τ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον
καὶ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων κρη-
μναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾷν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.
ΧΟ διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
ΕΤ. οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
ἕκηλος ἔσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
ΧΟ. ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα ἀντ. γ'
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.
ΕΤ. μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πὺθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τοὐτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ΕΤ. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἑρεῖς κατὰ πτόλιν.

ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
ΧΟ. Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλο
ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
ΧΟ. μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.
ΕΤ. παλιντομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ΕΤ. σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟ. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι σέθε
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτω
εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι Θεούς·
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὁλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα Φυστάδος βοῆς,
Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις Θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγοραῖς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγ
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας Θεῶν,
ταυροκτονοῦντας Θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα δαΐων δουρύπληχθ' ἁγνοῖς δόμο
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως Θεοῖς.

μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

στρ. ά.

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
ζωπυροῦσι τάρβος,
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικε λεχέ-
ων δυσευνήτειρα
πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
παυδημεὶ, πανομιλεὶ
στείχουσιν. τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς ὦ
θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ἀντ. ά'.

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον εὖ-
τραφέστατον πωμάτων,

ὅσων ἵησι Ποσει-
δᾶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων, ἀνδρολέτειραν
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἅταν
ἐμβαλόντες, ἄρεισθε
κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
καὶ πόλεως ῥυτῆρες
εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν.
οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
Ἄιδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως,
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἔ ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων,
περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.

πολλὰ γὰρ εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἔ ἔ ἔ δυστυχῇ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,
φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
παπῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, στρ. γ'.
τοῖ πτόλιν δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἄνηρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
ὑρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λύγος πάρα;
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς ἀντ. γ'.
χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας.
πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυτος
γᾶς ὀδοις οὐτιδανοῖς
ἐν φοθίοις φορεῖται.
δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐναν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου.

ἐλπὶς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.
ΗΜ. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στ
πευθώ τιν᾽ ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέ
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας π
ΗΜ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ᾽ αὐτὸς Οἰδίπου τ
εἶσ᾽ ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μα
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ᾽ οὐκ ἀπαρτίζε
ΑΓ. λέγοιμ᾽ ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντ
ὡς τ᾽ ἐν πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πά
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προ
βρέμει, πόρον δ᾽ Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ π
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελι
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκα
Θένει δ᾽ ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ
τοιαῦτ᾽ ἀΰτῶν, τρεῖς κατασκίους λ
σείει, κράνους χαίτωμ᾽, ὑπ᾽ ἀσπίδος
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβ
ἔχει δ᾽ ὑπέρφρον σῆμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος
φλέγονθ᾽ ὑπ᾽ ἄστροις οὐρανὸν τετ
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σά
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλ
τοιαῦτ᾽ ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σο
βοᾷ παρ᾽ ὄχθαις ποταμίαις, μάχη
ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μ
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μέν
τίν᾽ ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου

κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;
Τ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
οὐδ' εἰκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός·
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ ἔννοια τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐχενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
φίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
δίκη δ' δμαίμων κάρτα νὶν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
Χ. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. ά.
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
ὀλομένων ἰδέσθαι.
ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἵληχεν πύλαις·
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου

μείζων· ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπ
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά, ἃ μὴ κραίν
Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλ
καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Δι
ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθε
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους
μεσημβρινοῖσι Θάλπεσιν προσείκασε
ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρ
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμ
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, πρῆ
τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται,
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μει
ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτετα
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημά
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορ
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾷν παρεσκε
Θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμ
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρ
ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον
μεσημβρινοῖσι Θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐσ
αἴθων τέτακται λῆμα Πολυφόντου
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σὺν τ' ἄλλοις
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότο
ΧΟ. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

ὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ὑπερκόπῳ
τ' ἐκλαπάξαι.
τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
ρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ιν ᾽πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.
δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
ελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι
ὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
κόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
ὁ οὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
ε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
ἰ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
τέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
ὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτῶν γένους.
μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
ανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
φύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
ιαι δὴ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, στρ. β'.
αχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν

Σφίγγ᾽ ὠμόσιτον προσμεμη
γόμφοις ἑνώμα, λαμπρὸν ἔκ
φέρει δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῇ φῶτα Κο
ὡς πλεῖστ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἰα
ἐλθὼν δ᾽ ἔοικεν οὐ καπηλεί
μακρᾶς κελεύθου δ᾽ οὐ κατ
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς, ὁ δὲ
μέτοικος, Ἄργει δ᾽ ἐκτίνων
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ᾽ ἃ μ
ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κο
ἦτ᾽ ἂν πανώλεις παγκάκως
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ᾽, ὃν λέγεις
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ᾽ ὀρᾷ
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν, ἐργμ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίν
οὐδ᾽ εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθ
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ᾽
ἢ ᾽ξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μ
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνο
θεῶν θελόντων δ᾽ ἂν ἁληθ
ΧΟ. ἵκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
τριχὸς δ᾽ ὀρθίας πλόκαμος
μεγάλα μεγαληγόρων κλύων
σίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεο
τούσδ᾽ ὀλέσειαν ἐν γᾷ.
ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα σωφ
ἀλκήν τ᾽ ἄριστον μάντιν, Ἀμ

Ὁμολῷσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μίγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεόν
ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν,
ὅς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,
καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρός τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἴσως μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μέντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων
πάγχαλκον, ἠῦδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
[Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]
ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει·
ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πλεγλὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δαίμη.
οὗτος δ' ὁ μάντις (υἱὸν Οἰκλέους λέγω)
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βίᾳ
τείνουσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖ
Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκῃ·
ἀλλ' οἶδεν, ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λαοθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρε
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἀεὶ
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,

θορίπονα κακὰ ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἐπι-
μόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν
Ζεὺς ᾐφε κάνοι κεραυνῷ. 630
ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς γθονὶ,
ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας, 635
σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν 640
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. 645
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ
πόλιν
ἕξει πατρῴαν, δωμάτων τ' ἐπι-
στροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς· 650
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν
ΓΡ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ παυδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·

ὦμοι πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελ
ἀλλ᾽ οὔτε κλάειν, οὔτ᾽ ὀδύρεσ
μη καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερο
επωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκη
ταχ᾽ εἰσομεσθα τἀπίσημ᾽ ὅπη
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γ
ἐπ᾽ ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοί
εἰ δ᾽ ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δ
ἔρνοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ
ἀλλ᾽ οὔτε νιν φυγόντα μητρόθ
οὔτ᾽ ἐν τροφαῖσιν, οὔτ᾽ ἐφηβή
οὔτ᾽ ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώ
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατ
οὔτ᾽ ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατ
ἢ δῆτ᾽ ἂν εἴη πανδίκως ψευδώ
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυ
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδι
ἄρχοντί τ᾽ ἄρχων, καὶ κασιγνή
ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι.
κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν
ΧΟ. μὴ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, Οἰδίπου τ
θυμὸν ὁμοῖος τῷ κάκιστ᾽ αὐδα
ἀλλ᾽ ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμεί
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ κ
ἀνδροῖν δ᾽ δμαίμοιν θάνατος
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσ
ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνη

ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν᾽ εὔκλειαν ἐρεῖς.
Ο. καὶ μέμονας τέκνον; μήτι σὲ θυμοπλη- στρ. ά.
θὴς ὁορίμαργος ἅτα φερέτω· κακοῦ δ᾽
ἔκβαλ᾽ ἔρωτος ἀρχάν.
Τ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ᾽ ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ᾽ οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
Ο. ὠμοδακὴς σ᾽ ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ. ά.
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
Τ. φίλου γὰρ αἰσχρά μοι πατρὸς τέλει᾽ ἀρὰ
ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
Ο. ἀλλὰ σὺ μὴ ᾽ποτρύνου. κακὸς οὐ κεκλή- στρ. β΄.
σει, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς οὐκ
εἶσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
Τ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ᾽ ἀφ᾽ ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ᾽ ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
Ο. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων ἰὼν τ. β΄. 705
λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς, ἕως ἂν ἕλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ᾽ ἔτι ζεῖ.
Τ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ᾽ ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.
Ο. πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέρνων ὅμως.

ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μ
ΧΟ. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμ
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖ
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ Θ
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέρ
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι
ΕΤ. θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κ
ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
θεὸν, αὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παγαληθῆ, κακόμαντιν
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
παιδολέτωρ δ' ἔρις αὖδ' ὀτρύνει.
ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ
χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὅπόσαν ἂν καὶ φθιμένους κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
ἐπεὶ δαν αὐτοκτόνως
αὐτοδαΐκτοι θάνωσι,
καὶ χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

ἦ γὰρ λέγω ἀντ. β΄.
ἄαν ὠκύποινον·
ἐς τρίτον μένει.
ος εὖτε Δαΐος
εἰπόντος ἐν
οις Πυθικοῖς
ις, θνάσκοντα γέν-
σώζειν πόλιν,
; ἐκ φίλων ἀβουλίαις, στρ. γ.
ιὲν μόρον αὐτῷ,
νον Οἰδιπόδαν,
ρὸς ἄγναν
ρουραν, ἵν' ἑτμάφη,
ατόεσσαν
ράνοια σύναγε
φρενώλεις·
ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ.
τνὸν, ἄλλο δ' ἀείρει
ὃ καὶ περὶ πρύμ-
ος καχλάζει.
ἀλκὰ δι' ὀλίγου
γος ἐν εὖρει.
ὲ σὺν βασιλεῦσι
δαμασθῇ.
ἰρ παλαίφατοι ἀραὶ, στρ. δ΄.
ταλλαγαὶ,
ὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
να δ' ἐκβολὰν φέρει
λφηστῶν

ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσύνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεως πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
ἀναρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη.
τέκνοις δ' ἀραίας
ἐφῆκεν ἐπίκοτος τροφᾶς,
αἳ αἳ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
διὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓ. Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσμα·
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύους
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάται
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασι

τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
ἄνας Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κρείνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.
τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;
[πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]
ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτεκτόνων - - - -
Θ. τίνος; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
Γ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.
Θ. οἳ γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
Γ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.
Θ. ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὖν, ὅμως φράσον
Γ. οὗτοι ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
Θ. οὗτοι ὁ δαίμων κοινος ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
Γ. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
δισσὼ στρατηγὼ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.
Θ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύρχους
τούσδε ῥύεσθε·
πότερον χαίρω, κἀπολολύξω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

οἷ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά,
κακόν με καρδίᾳ τὶ περιπιτνεῖ κρῦος·
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
ὡς Θυάς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους
θανόντας· ἦ δύσορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.
ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος
διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
δόμων ἐφέστιοι.
ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ἄστονον, μελάγκροκον

Θεωρίδα,
ἢ πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
εἰς ἄφαντῆ τε χέρσον.
ἦκουσ' αὖδ' ἐπὶ πρᾶγος
ντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
δελφοῖν, οὐκ ἀμφιβόλως
ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἴκη πρότερον φήμης
λαδόν θ' ὅμιλον Ἐριννύος
δα τ'
αιᾶν' ἐπιμέλπειν.
λφόταται πασῶν, ὁπόσαι
σθῆσιν περιβάλλονται,
νομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
νὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.
φρονες,
ιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
δόμους ἑλόν-
σὺν ἀλκᾷ.
θ', οἳ μελέους θανάτους
δόμων ἐπὶ λύμῃ.
ιάτων
γοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἤδη διήλ-
ν σιδάρῳ,
φιλίᾳ,
χρόνῳ διεκρίθητε·
ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα

πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.
ΗΜ. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.
ΗΜ. τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων.
ΗΜ. αἳ αἳ δαιμόνιοι,
αἳ αἳ δ' ἀντιφόνων
θανάτων ἀραί.
ΗΜ. διανταίαν λέγεις πλαγάν.
ΗΜ. δόμοισι καὶ σώμασι
πεπλαγμένους ἐννέπω.
ΗΜ. ἀναυδάτῳ μένει
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῳ.
ΗΜ. διήκει δὲ καὶ πόλιν
στόνος, στένουσι πύργοι,
στένει πέδον φίλανδρον·
μενεῖ κτεανά τ' ἐπιγόνοις,
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
καὶ θανάτου τέλος·
ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·
διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.
ΗΜ. αιδαρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσι.
ΗΜ. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί.
ΗΜ. δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς

ἰκτὴρ γόος.
ὑτοπήμων,
ιλογαθὴς, ἐτύμως
φρενὸς, ἃ,
, μινύθει,
νάκτοιν.
εῖν ἐπ' ἀ-
ξάτην
ίτας,
ον στίχας
ἐν δαΐδι.
ὶν ἃ τεκοῦσα
αικῶν, ὅπόσαι
λῆνται.
ᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα,
ἃ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλ-
ρσὶν ὁμοσπόροισιν.
τα καὶ πανώλεθροι,
φίλαις,
ᾳ,
υτᾷ.
χθος.
ὲ
μικτικὶ
ὅμαιμοι.
νεικέων ὁ πάντως
ς συθεὶς
ος· πικρὸς
ακὸς

ΙΣ. ὁλοὰ δ' ὁρᾷν.
ΑΝ. ἰὼ πόνος.
ΙΣ. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι
καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.
ΙΣ. ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν
ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.
ΑΝ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.
ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ἰὼ ὅπου τιμιώτατον.
ΙΣ. ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.
ΚΗ. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθοι
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφ
εἴργων γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἵλετ'
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς
τέθνηκεν οὑπερ τοῖς νέοις θνήσκειν
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λι
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκ
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶ
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείας χθο
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτ
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἧρει π
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δο
ταφέντ' ἄτιμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖ

δμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
ιόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
δοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
αδμείων γε προστάταις λέγω,
ἄλλος τύνδε συνθάπτειν θέλῃ,
θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
ἰδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
τιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
κλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
έλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῷ
ινόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
ὶ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
τονται· μὴ δοκησάτω τινί.
ρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
ρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
λύψω· μηδέ τῳ δύξῃ πάλιν·
αρέσται μηχανὴ δραστήριος.
λιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ἄθαπτος οὗτος οὐ γενήσεται.
όλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
οῦδ' οὐ διατετίμηται Θεοῖς.
γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝ. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐ
ΗΜ. φεῦ φεῦ. ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγ
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.
ΑΝ. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμα
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν,
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
ΗΜ. σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγνος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πιθοιτο;
ΗΜ. δράτω * πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλάοντας Πολυνείκην.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
αἶδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ 'νατραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

ΕΡΣΑΙ

οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶς κατ᾽ ἐπωνυμίαν
καὶ πολυνεικεῖς
ἄλονθ᾽ ἁσεβεῖ διανοίᾳ.
ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος Οἰδίπου τ᾽ ἀρά,
κακόν με καρδίᾳ τὸ περιπιτνεῖ κρύος·
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
ὡς Θυὰς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους
θανόντας· ἦ δύσορνις αἵ-
δε ξυναυλία δορός.
ἐξέπραξεν, οὐδ᾽ ἀπεῖπε
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ᾽ ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα δ᾽ ἄμφὶ πτόλιν,
καὶ θέσφατ᾽ οὐκ ἄμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ᾽ εἰρ-
γάσασθ᾽ ἄπιστον· ἦλθε δ᾽ αἰ-
ακτὰ πήματ᾽ οὐ λόγῳ.
τάδ᾽ αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος
διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
κάκ᾽ αὐτοφόνα, δίμοιρα
τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ πόνοι πόνων,
δόμων ἐφέστιοι.
ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι κατ᾽ οὖρον
ἑρέσσετ᾽ ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δὶ Ἀχέροντ᾽ ἀμείβεται
τὸν ἄστονον, μελάγκροκον

ναύστολον Θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον, εἰς ἄφαντῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἦκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν, οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἧσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν ἀνσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος
ἰαχεῖν, Ἀΐδᾳ τ'
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

M. ἰὼ ἀνσαδελφότατα πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλάω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

M. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρῴους δόμους ἐλόν-
τες μέλεοι σὺν ἄλκᾳ.

M. μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

M. ἰὼ ἰὼ δωμάτων
ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ,
[οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ,
ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε·]
κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα

πότνι᾽ Ἐρινὺς ἐπέκρανε.
ΗΜ. δι᾽ εὐωνύμων τετυμμένοι.
ΗΜ. τετυμμένοι δῆθ᾽, ὁμο-
σπλάγχνων τὲ πλευρωμάτων.
ΗΜ. αἲ αἲ δαιμόνιοι,
αἲ αἲ δ᾽ ἀντιφόνων
θανάτων ἀραί.
ΗΜ. διανταίαν λέγεις πλαγάν.
ΗΜ. δόμοισι καὶ σώμασι
πεπλαγμένους ἐννέπω.
ΗΜ. ἀναυδάτῳ μένει
ἀραίῳ τ᾽ ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῳ.
ΗΜ. διήκει δὲ καὶ πόλιν
στόνος, στένουσι πύργοι,
στένει πέδον φίλανδρον·
μενεῖ κτέανά τ᾽ ἐπιγόνοις,
δι᾽ ὧν αἰνομόροις,
δι᾽ ὧν νεῖκος ἔβα,
καὶ θανάτου τέλος·
ἐμοιράσαντο δ᾽ ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ᾽, ὥστ᾽ ἴσον λαχεῖν·
διαλλακτῆρι δ᾽ οὐκ ἀμεμφία φίλοις,
οὐδ᾽ ἐπίχαρις Ἄρης.
ΗΜ. αιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ᾽ ἔχουσι.
ΗΜ. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ᾽ ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί.
ΗΜ. δόμων μάλ᾽ ἀχὼ ἐπ᾽ αὐτοὺς

ιοπέμπει δαϊκτὴρ γόος,
τόστονος, αὐτοπήμων,
ἴφρων, οὐ φιλογαθὴς, ἐτύμως
κρυχέων ἐκ φρενὸς, ἃ,
κομένας μου, μινύθει,
ἴνδε δυεῖν ἀνάκτοιν.
ρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-
ίοισιν, ὡς ἐρξάτην
λλὰ μὲν πολίτας,
ων τε πάντων στίχας
λυφθόρους ἐν δαΐδι.
σδαίμων σφὶν ἃ τεκοῦσα
οπασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι
ινογόνοι κέκληνται.
ἴδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑτᾷ θεμένα,
ὑσδ' ἔτεχ'· οἱ δ' ὦδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλ-
λοφόνοις χεραὶν ὁμοσπόροισιν.
ὁσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
τομαῖς οὐ φίλαις,
δι μαινομένᾳ,
κεος ἐν τελευτᾷ.
ταυται δ' ἔχθος.
δὲ γαίᾳ ζωὰ
νοῤῥύτῳ μέμικται·
ρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
ερὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πάντιος
νος ἐκ πυρὸς συθεὶς
κτὸς σίδαρος· πικρὺς
χρημάτων κακὸς

ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾷν.
ΑΝ. ἰὼ πόνος.
ΙΣ. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι
καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.
ΙΣ. ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν
ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.
ΑΝ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.
ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ἰὼ ὅπου τιμιώτατον.
ΙΣ. ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.
ΚΗ. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
εἴργων γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἵλετ' ἐν πύ
ἱερῶν πατρώων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὑπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νέ
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
ὡς ὄντ' ἀνάστατῆρα Καδμείας χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἦρεν πόλιν·
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖν·

δμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
όλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
τιμον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
ὸξε τῷδε Καδμείων τέλει.
κδμείων γε προστάταις λέγω,
ἄλλος τύνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ὑάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
δελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
λαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
λουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῷ
νόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
ονται· μὴ δοκησάτω τινί.
ρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
ρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
λύψω· μηδέ τῳ δύξῃ πάλιν·
αρέσται μηχανὴ δραστήριος.
ιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ιὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ἄθαπτος οὗτος οὐ γενήσεται.
όλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
οὐδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝ. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
ΗΜ. φεῦ φεῦ. ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.
ΑΝ. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
ΗΜ. σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγονος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πιθοιτο;
ΗΜ. δράτω * πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλάοντας Πολυνείκην.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
αἵδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ 'ναραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

E P Σ A I

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΠΕΡΣΑΙ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
δράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
ὧς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἐμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν.
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
οὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἵππευς
ἵστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οὔτε τὸ Σούσων, ἠδ' Ἐκβατάνων,
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην

πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
καὶ Μασίστρης, ὅ, τε τοξοδάμας
εὐθλὸς Ἱμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
ὅ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίας
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἐλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγάθης
Ἀρκεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.

ιι δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται,
ἰμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
ν, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
ντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ρυσος πάμμικτον ὄχλον
σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους,
ουλκῷ λήματι πιστούς·
ιιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
πεται,
βασιλέως ὑποπομπαῖς.
ἄνθος Περσίδος αἴας
ἀνδρῶν,
ι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις
α, πόθῳ στένεται μαλερῷ·
ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
χρόνον τρομέονται.
ιεν μὲν δ περσέπτολις ἤδη στρ.
ος στρατὸς εἰς ἀν-
γείτονα χώραν,
ῳ σχεδίᾳ
ν ἀμείψας
ντίδος Ἕλλης,
ιφον ὄδισμα
μφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
ρου δ' Ἀσίας Θούριος ἄρχων ἀντ.
αν χθόνα ποιμα-
θεῖον ἐλαύνει
, πεζονόμοις,
αλάσσης,

ὀχυροῖσι πεποιθὼς
στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεῆς ἰσόθεος φώς.
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρην.
δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν,
ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετοῦς ἀνάσσων;
φιλόφρων γὰρ σαίνου-
σα τὸ πρῶτον, παράγει
βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ'
ἐκράτησεν τὸ παλαι-
όν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱππιοχάρμας τε κλόνους,

ναστάσεις.
ὐρυπόροι- ἀντ. ά.
πολιαι-
ὑματι λάβρῳ 110
ιον ἄλσος,
τοδόμοις πείσμασι, λα-
ιηχαναῖς.
ελαγχίτων στρ. β'.
εται φόβῳ· 115
ὔ στρατεύματος
ὅλις πύθη-
ν μέγ'
ος,
νον πόλισμ' ἀντ. β'. 120
ἔσσεται.
ος γυναικοπλη-
ἐπύων·
ἐν πέ-
ακίς. 125
ηλάτας στρ. γ'.
βὴς λεὼς,
ιλέλοιπε
ν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
κτον ἐξα- 130
ιτέρας ἅλιον
ὶν αἴας.
ιδρῶν πόθῳ, ἀντ. γ'.
δακρύμασι·
ἀκροπενθεῖς, 135

ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι
τὸν αἰχμάεντα Θοῦρον
εὐνατῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα νεδνὴν καὶ βαθύβουλον
Θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει·
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς, τὸ πατρωνύμιον
γένος ἁμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε Θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπιτνῶ·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.
ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπ
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρεί
Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, Θεοῦ δ
τηρ ἔφυς
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστη
ΑΤ. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμοι
καὶ τὸ Δαρείου τε κἄμὸν κοινὸν εὐνα
καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ'
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαν
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδὰς ἀντ

Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
ἁτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
ἁτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πύρα.
ιλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
ίγνεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
τἀ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
ι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
ἀρ' ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
ν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν,
ν οἴχεται, πέρσαι θέλων·
τω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
οιθεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοι·
οι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
οισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ,
μώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
τάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
οῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
σιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,

ἔτευχον ἀλλήλησι. παῖς δ' ἐμὸς μα
κατεῖχε, κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὑπ
ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχ
τίθησι. χἢ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στο
ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
ἢ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρ
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσ
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρ
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπω
ἔἐρξῃς, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώ
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέ
ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥό
ἔψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμ
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τά
δρῶ δὲ φεύγοντ' ἀετὸν πρὸς ἑσχάρα
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἑστάθ
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμᾳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κ
τίλλονθ'· ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτ
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰ
ὑμῖν δ' ἀκοῦειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοι
κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος π
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθ
ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγ
λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προσιμπαῖς

εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν·
τὰ δ' ἀγαθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε,
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίας κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα, θυμόμαντις ὢν σοὶ πρευμενῶς παρῄνεσα.
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐπιλοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.
τῷδε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.
ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι πόλιν.
πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ·

ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Ἀ
κακά.
ΑΤ. καὶ τί πρὸς τοὐτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἐ
δόμοις;
ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς
ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν
πρέπει;
ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες
ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, κἀπιδεσπόζει στ
ΧΟ. οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑ
ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπ
ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φ
στρατόν.
ΑΤ. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φρε
ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα σ
λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν
μαθεῖν·
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ
κλύειν.
ΑΓ. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πα
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κα
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβ
ΧΟ. ἄνι', ἄνια κακὰ, νεό-
κοτα καὶ δαΐ'. αἴ αἴ,

διαίνεσθε, Πέρσαι,
τόδ' ἄχος κλύοντες.
Χ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
Ο. ἦ μακροβίοτος ὅδε ἀντ. ά.
γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
γηραιοῖς, ἀκούειν
τόδε πῆμ' ἄελπτον. 265
Χ. καὶ μὴν παρών γε, κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν, οἳ' ἐπορσύνθη κακά.
Ο. ὀτοτοτοῖ μάταν στρ. β'.
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν 270
δίαν Ἑλλάδα χώραν.
Χ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
Ο. ὀτοτοτοῖ φίλων ἀντ. β'.
ἑλίδονα σώματα πολυβαφῆ 275
ματθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
Χ. οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
Ο. ἰὼ ἄποτμον βοὰν στρ. γ'. 280
δυσαιανῆ Πέρσαις δαΐοις,
ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν,
αἴ αἴ, στρατοῦ φθαρέντος.
ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. 285
στυγναὶ δ' Ἀθῆναι δαΐοις, ἀντ. γ'.

μεμνῆσθαί τοι πάρα ὡς πολ-
λὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν
εὐνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.
290 ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοὺς φέρειν,
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
295 λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.
300 ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῇ δορός,
305 πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
310 νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἔπεσον ἐκ μιᾶς.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν
315 ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυριας,

θῆ δάσκιον γενειάδα
ιν χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ.
ραβος, Ἀρτάμης τὲ Βάκτριος,
κος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
ιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
σθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
χὼν, Σεισάμης ὁ Μύοιος,
ντήκοντα πεντάκις νεῶν
Ἰυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
τρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
χος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ιχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
όντων ὑπεμνήσθην πέρι.
τῶν δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
ταις καὶ λιγέα κωκύματα.
μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
ὸς ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
Περσικῷ στρατεύματι
ι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ἦν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους
ται. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ς ἐς τριακάδας δέκα
' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,
ος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει,
κν, ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
ιεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;

ἀλλ᾽ ὧδε δαίμων τὶς κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
ΑΤ. Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ΑΓ. ἔστ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηνῶν, ἔστ᾽ ἀπόρθητος πόλις.
ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν φράσον,
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ΑΓ. ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ᾽ ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν,
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους·
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ᾽ Ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε κἀρύθ᾽ ὑπ᾽ ἐκθύμου φρενὸς·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.

κ ἀκόυμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
τ᾽ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ᾽ ἀνὴρ
ο κώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον.
ρέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
πῆει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
χώρει, πᾶς θ᾽ ὅπλων ἐπιστάτης·
τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
δ᾽, ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
υχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
κτες πάντα ναυτικὸν λεών·
χώρει, κοὐ μάλ᾽ Ἑλλήνων στρατὸς
ν ἔκπλουν οὐδαμῆ καθίστατο·
έντοι λευκόπωλος ἡμέρα
ατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
μὲν ἠχοῖ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
ν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ᾽ ἅμα
αξε νησωτίδος πέτρας
βος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
ἐποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
ρύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
άχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
δ᾽ αὖτῃ πάντ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐπέφλεγεν·
ώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
ύσμῳ, δεύτερον δ᾽ ὁ πᾶς στόλος
ει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,

ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδ
Θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης
ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νε
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δύ
τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρ
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστό
παισθέντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στό
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδε
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλ
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδαμ' ἡμέρᾳ μιᾷ

πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον, τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.
Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
τιθνᾶσιν οἰκτρῶς δυκλεεστάτῳ μόρῳ.
οἴ 'γὼ τάλαινα ξυμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
πολῷ μόρῳ δὲ τοὐσδε φῂς ὀλωλέναι;
νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
λιὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλύχορος
Ξὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ταῦθα πέμπει τοὐσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
θαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
ὑνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
ους δ' ὑπεκσώζοιεν ἁναλίων πόρων·
ῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
ημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
οὖντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
σιν ᾑρέσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἰδέξαντ᾽· ἔνθα δὴ πλεῖστοι Θανον
τε λιμῷ τ᾽· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
ητικὴν δὲ γαῖαν, ἠδὲ Μακεδόνων
ἀφικόμεσθ᾽, ἐπ᾽ Ἀξίου πόρον,
ης θ᾽ ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ᾽ ὄρος,
ίδ᾽ αἶαν· νυκτὶ δ᾽ ἐν ταύτῃ θεὸς
ν᾽ ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ον ἀγνοῦ Στρυμόνος. Θεοὺς δέ τις
ὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ᾽ ηὔχετο
ι, γαῖαν ῥὐρανόν τε προσκυνῶν.
ὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
ὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
ς μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
κς, ὥρμηθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
ιν γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
ιν δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
τάχιστα πνεῦμ᾽ ἀπέῤῥηξεν βίου.
δὲ λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας,
ην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
τιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
ῦν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ἔστ᾽ ἀληθῆ· πολλὰ δ᾽ ἐκλείπω λέγων
, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
πόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ν ἐνήλου παντὶ Περσικῷ γένει.
ὁ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
τὸς ὕψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,

ασα μὲν στένει στρ. ά.
κκενουμένα.
γαγεν ποποῖ,
τώλεσεν τοτοῖ,
ντ᾽ ἐπέσπε δυσφρόνως
οντίαις.
ῖος μὲν οὖ-
ιβὴς ἐπῆν
λιήταις,
λος ἄκτωρ;
ὶ θαλασσίους ἀντ. ά.
ανώπιδες
γον ποποῖ,
λεσαν τοτοῖ,
θροισιν ἐμβολαῖς.
ν χέρας
φυγεῖν ἄνακτ᾽
ούομεν
εδιήρεις
τε κελεύθους.
ρωτόμοροι δὴ, φεῦ, στρ. β΄.
ρὸς ἀνάγκαν, ἦὲ,
Κυχρείας. ὀά,
ιαὶ δακνάζου,
βόασον
ὀά.
βάϋκτον
ναν αὐδάν.
δ᾽ ἄλλὶ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β΄.

σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠὲ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀϊ.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
τοκέες δ' ἄπαιδες
δαιμόνι' ἄχη, ὀά,
θυρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στ
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσι
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄρξονται. βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀν
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἁλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα,
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·

ὺν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
ἐλευθον τήνδ᾽ ἄνευ τ᾽ ὀχημάτων,
τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
ὑπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
φ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
θεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
δρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
λαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
ν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
αίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
τλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
ίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
τευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
ἐνακαλεῖσθε, γαπότους δ᾽ ἐγὼ
πέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
πε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς·
μνοις αἰτησόμεθα
πομπους
εἶναι κατὰ γαίας.
νιοι δαίμονες ἄγνοὶ,
Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ᾽ ἐνέρων,
νερθε ψυχὰν ἐς φάος·
κακῶν ἄχος οἶδε πλέον,
θνητῶν πέρας εἶπoι.
μου μακαρί- στρ. ά.
ίμων βασιλεὺς

βάρβαρα σαφηνῆ
ἴεντος τὰ παναίολ' ἀ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.
νέρθεν ἆρα κλύει μου;
ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσαι' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω, οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
ἦ φίλος ἀνὴρ, ἦ φίλος ὄχθος·
φίλα γὰρ κέκευθεν ἦθη.
Ἀίδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης
Ἀίδωνεὺς
Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρεῖον. ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ἠέ.
βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
ἴθι, ἵκου,
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθου, κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας
φάλαρον πιφαύσκων.

ερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
ί τε κλύῃς ἀντ. γ'. 665

σπότου
Στυγία γὰρ
ὺς πεπόταται.
ρ ἤδη 670
ὄλωλε.
ερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
ἴ. ἐπῳδ.
υτε φίλοισι θανών.
νάτα δυνάτα 675
ί δίδυμα
ιάρτια
ᾷ τᾷδε,
αἱ τρίσκαλμοι
, ἄναες, - - - - 680
στῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
ιαιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
ɔπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
᾽ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
ὶς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην. 685
ρηνεῖτ᾽ ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
ωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
λεῖτέ μ᾽, ἐστὶ δ᾽ οὐκ εὐέξοδον·
άντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
ίνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. 690
κείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
υνα δ᾽ ὡς ἄμεμπτος ὢν χρόνου.

θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὦ
τέλος δ᾽ ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνα
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίο
Ξέρξης δ᾽ ἀνώμωξεν κακῶν ὁρ
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ὁ
ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσα
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατ
ἦξ᾽ ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάν
πρὸς τῇ πάροιθε ξυμφορὰν πά
ΑΤ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ᾽ ἔψευ
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς
κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπ
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρ
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξει
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσ
σὺ δ᾽ εἰπέ, ναῶν αἳ πεφεύγασι
ποῦ τάσδ᾽ ἔλειπες· οἶσθα σημ
ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων
κατ᾽ οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἰρο
στρατὸς δ᾽ ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιω
διώλυθ᾽, οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖ
δίψει πονοῦντες, οἱ δ᾽ ὑπ᾽ ἄσθ
διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθ
καὶ Δωρίδ᾽ αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πι
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ᾽ ὑπεσπο

δέξαντ᾽· ἔνθα δὴ πλεῖστοι Θανον
λιμῷ τ᾽· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
ικὴν δὲ γαῖαν, ἠδὲ Μακεδόνων
φικόμεσθ᾽, ἐπ᾽ Ἀξίου πόρον,
θ᾽ Ἑλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ᾽ ὄρος,
᾽ αἶαν· νυκτὶ δ᾽ ἐν ταύτῃ Θεὸς
ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ἄγνοῦ Στρυμόνος. Θεοὺς δέ τις
νομίζων οὐδαμοῦ, τότ᾽ ηὔχετο
γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
πολλὰ Θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι Θεοῦ
, ὥρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
όρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
χιστα πνεῦμ᾽ ἀπέῤῥηξεν βίου.
λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας,
περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
οῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
τ᾽ ἀληθῆ· πολλὰ δ᾽ ἐκλείπω λέγων
ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν Θεός.
όνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ἐνήλου παντὶ Περσικῷ γένει.
τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
ὡς ὕψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,

ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω
ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοι
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΧΟ. ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὄλεσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·
πολλαὶ δ' ἄπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διαμυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι·
αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

ἵπασα μὲν στένει στρ. α.
ἐκκενουμένα.
ἦγαγεν ποποῖ,
ἀπώλεσεν τοτοῖ,
ἀντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
ποντίαις.
ρεῖος μὲν οὖ-
λαβὴς ἐπῆν
ολιήταις,
ίλος ἄκτωρ;
καὶ Θαλασσίους ἀντ. α.
κυανώπιδες
αγον ποποῖ,
ώλεσαν τοτοῖ,
λέθροισιν ἐμβολαῖς.
νων χέρας
κφυγεῖν ἄνακτ'
ἱκούμεν
πεδιήρεις
τε κελεύθους.
πρωτόμοροι δή, φεῦ, στρ. β'.
πρὸς ἀνάγκαν, ἠέ,
Κυχρείας. ὀά,
καὶ δακνάζου,
μβόασον
. ὀά.
σβάϋκτον
κιναν αὐδάν.
ι δ' ἀλλ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β'.

σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠὲ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀὶ.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
τοκέες δ' ἄπαιδες
δαιμόνι' ἄχη, ὀὰ,
θυρούμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στ
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσι
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄρξονται. βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀν
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἁλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα,
Ἄϊαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·

τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοὶ γὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς·
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθε ψυχὰν ἐς φάος·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄχος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.
ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρί- στρ. ά.
ας ἰσοδαίμων βασιλεὺς

βάρβαρα σαφηνῆ
ἴέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.
νέρθεν ἆρα κλύει μου;
ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω, οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
ἦ φίλος ἀνὴρ, ἦ φίλος ὄχθος·
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀίδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης
Ἀίδωνεὺς
Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρεῖον. ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ἠέ.
βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
ἴθι, ἵκου,
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθου, κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας
φάλαρον πιφαύσκων.

τερ ἄκακε Δαρειὰν, οἳ.
ά τε κλύῃς ἀντ. γ'. 665

εσπότου
Στυγία γὰρ
ὺς πεπόταται.
ἰρ ἤδη 670
ὄλωλε.
τερ ἄκακε Δαρειὰν, οἳ.
ἰέ. ἐπῳδ.
ιυτε φίλοισι θανών.
ινάτα δυνάτα 675
ξ δίδυμα
μάρτια
ᾷ τᾷδε,
αἳ τρίσκαλμοι
, ἄναες, - - - - 680
ιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
ραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
οπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
᾽ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
ὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην. 685
ρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
ωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
ιλεῖτέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον·
άντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
είνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. 690
κείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ύνα δ' ὡς ἄμεμπτος ὢν χρόνου.

τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβρι
ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοι
μήτι μακεστῆρα μῦθον ἀλλὰ σὺν
εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν
ΧΟ. δίομαι μὲν χαρίσασθαι,
δίομαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ'
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόο
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι π
βροτ
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ
κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὃ μάσσων βί
πρόσ
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον ε
ὡς ἔως ἔλευσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλι
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸ
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶ
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθ
λόγο
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πρά
πεῖν
ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκη
σις

ς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται
στρατός.
ῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
αὐτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
ρα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατη-
λάτων. 720
αὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν
πόρον.
' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλεῖσαι
μέγαν;
, γνώμης δέ που τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ας τὶς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν
καλῶς. 725
τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
ἡ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
ς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ιπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
δ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν
στένει. 730
κενῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ον δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
ς, οἷαν ἆρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὗ πολλῶν
μέτα - - - -
δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷν; ἔστι τίς σωτηρία; 735
μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ'
ἐτήτυμον;

ΑΤ. ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τοῦτό γ' οὐκ ἔνι
ΔΑ. φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἧς δε
ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελεν
θεούς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τὶς, αὐτὸς χὠ θεὸς ξυνάπ
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φ
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἦνυσεν νέφθ
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν, δοῦλον ὡς, δεσμ
ἦλπισε σχήσειν, ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θ
καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρη
περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἦνυσεν
στρατῷ,
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβ
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ
φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου
δῦμός ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθά
ἅρπαγή.
ΑΤ. ταῦτα τοῖς κακοῖς δμιλῶν ἀνδράσιν διδά
Θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν
τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρί
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον
αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευ
Ἑλλάδα

ιφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
ιτυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
᾽ ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
᾽ ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
ὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
᾽ ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
ηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
ὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
ῥ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
ὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
δὲ Μέρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,
ί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
ίνης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
άσιν φίλοισιν, οἷς τύδ' ἦν χρέος.
ὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.]
ίκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου,
άτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
᾽ ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
μονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
ιαφῶς πόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
ρανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ίναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις

λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον
μηδ' ἦν στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἄρωμεν στόλον.
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρου
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ'
κεῖπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἐνθα πεδίον Ἀσωπὸς ροαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρίτῃ
ἤδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγὴς

Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο
νεκρῶν καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
μανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
τέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὁ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἐν πάγκλαυτον ἑξαμᾷ θέρος.
ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ἡσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ισθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
ων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
εὐλόγοισι νουθετήμασι,
βλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ς οἴκους, κόσμον, ὅστις εὐπρεπὴς,
παντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
γοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις·
, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
τειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
τρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
ὁντες ἡδονῇ καθ' ἡμέραν,
ανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
ταὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ούσας βαρβάροισι πήματα.
ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

; ἀμφὶ πόρον
ὺν ἐχόμεναι,
ι τε Προποντὶς,
τόμα Πόντου,
ἰ θ' αἳ κατὰ πρῶν'
, περίκλυστοι,
γᾶ προσήμεναι,
Λέσβος, ἐλαι-
ὸς τε Σύμος,
, ἠδὲ Πάρος,
ος, Μύκονος,
ῳ τε συνάπτουσ'
ρος ἀγχιγείτων,
τὰς ἀγχιάλους
κτυνε μεσάγκτους,
ινον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον,
πρίας τε πόλεις,
φον, ἠδὲ Σόλους,
λαμῖνά τε, τᾶς
ματρόπολις
νδ' αἰτία στεναγμάτων.
ὶ τὰς εὐκτεάνους
τὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρους
λάνων ἐκράτυ-
σφετέραις φρεσίν.
αἷματον δὲ παρῆν
ἐνος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
κμίκτων τ' ἐπικούρων.

875 880 885 890 895 900

νῦν δ' οὐκ ἀμφιλύγως
θεότρεπτα τάδ' αὖ
φέρομεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕ. ἰὼ, δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδὼν' ἄστῶν.
εἴθ' ὤφελε Ζεὺς κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρε.
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἦβαν Ξέρξᾳ κταμένων Ἄιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἀγδαβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φῦστις
μυριὰς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.

ΞΕ. αἰ αἰ κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟ. Ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ
γαίας αἰνῶς αἰνῶς
ἐπὶ γοῦνυ κέκλιται.

ΞΕ. ὦδ' ἐγὼν, οἰ οἰ, αἰακτὸς

λεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρίᾳ
κὸν ἄρ᾽ ἐγενόμην.
ρόσφθογγόν σοι νόστου, τὶν
κοφάτιδα βοὰν,
κομέλετον ἰὰν
ἀριανδυνοῦ Θρηνητῆρος
μψω πολύδακρυν ἰακχάν.
αἰανὴν καὶ πανόδυρτον
σθροον αὐδάν.
ἰμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ
τάτροπος ἐπ᾽ ἐμοί.
ὼ τοι καὶ πανόδυρτον,
παθῆ τε σεβίζων,
τυπά τε βάρη,
εως γέννας πενθητῆρος.
γξω δ᾽ αὖ γόον ἀρίδακρυν.
ων γὰρ ἀπηύρα,
ων ναύφρακτος
ις ἑτεραλκὴς
ἐαν πλάκα κερσάμενος
δαίμονά τ᾽ ἀκτάν.
ῖ οἳ βύα καὶ πάντ᾽ ἐκπεύθοιτ.
ὶ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ὶ δὲ σοὶ παραστάται,
ς ἦν Φαρανδάκης,
ὑσας, Πελάγων, καὶ
τάμας ἠδ᾽ Ἀγδαβάτας,
μμις, Σουσισκάνης τ᾽
ᾶτανα λιπών.

ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλιπον Τυρίας
ἐκ ναὸς ἔρροντας ἐπ᾽ ἀκταῖς
Σαλαμινίσι στυφέλου
θείνοντας ἐπ᾽ ἀκτᾶς.
ΧΟ. οἴ οἴ οἴ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος
Ἀριόμαρδός τ᾽ ἀγαθὸς,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἦ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ᾽ ἠδ᾽ Ὑσταίχμας·
τάδε σ᾽ ἐπανέρωμαι.
ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοί μοι,
τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες
ἐνὶ πιτύλῳ,
ἔ ἔ ἔ τλάμονες
ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ᾽ ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ᾽, Ἅλιστον
τοῦ Σησάμου τοῦ Μυγαβάτα,
Πάρθον τε, μέγαν τ᾽ Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες;
ΞΕ. ὦ δαΐων.
ΧΟ. Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγ
ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ᾽ ἀγαθῶν
ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα

λέγων. βοᾷ βοᾷ
μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Σάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ΞΕ. ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναις
τροχηλάτοισιν, ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι·
βεβῶσι γὰρ οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ,
βεβᾶσιν, οἵ οἵ, νώνυμοι.
ΧΟ. ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰώ,
δυσδαίμονες ἔθετ' ἄ-
ελπτον κακὸν διαπρέπον,
οἷον δέδορκεν ἄτυ.
ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τίγαι.
ΧΟ. πεπλήγμεθ'· εὔδηλα γ.ᾳ,
νέαι νέαι δύαι δύαι·
Ἰαόνων ναυβατῶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.
ΞΕ. πῶς δ' οὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον
τάλας πέπληγμαι;
ΧΟ. τί δ'; οὐκ ὄλωλε
μεγάλα τὰ Περσῶν.
ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. ὁρῶ, ὁρῶ.

ΞΕ. τάνδε τ' οἰστοδέγμονα.
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βέλεσι.
ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;
ΞΕ. ἀγανόριος· κατεῖδον
δὲ πῆμ' ἄελπτον.
ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον
ἐρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῖ
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.
ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισι.
ΞΕ. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθ
ΧΟ. αἶ αἶ αἶ αἶ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴϋζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
ΞΕ. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.
ΧΟ. οἴμοι μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.
ΧΟ. διαίνομαι γόεδνος ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

μέλειν πάρεστι δέσποτα.
ἐπορθίαζε νῦν γόοις.
ὀτοτοτοῖ·
μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται
καὶ στονόεσσα πλαγά.
καὶ στέρν' ἄρασσε, κἀπιβόα τὸ Μύσιον.
ἄνια ἄνια.
καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
ἀΰτει δ' ὀξύ.
καὶ τάδ' ἔρξω.
πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
ἄνια ἄνια.
καὶ ψάλλ' ὄθειραν, καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
διαίνου δ' ὄσσε.
τέγγομαί τοι.
βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ὀτοτοτοῖ.
αἰαπτὸς ἐς δόμους κίε.
ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαΰκτός.
ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.
ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαΰκτός.
ἢ ἢ ἢ ἢ, τρισκάλμοισιν,
ἢ ἢ ἢ ἢ, βάρισιν ὀλόμενοι.
πέμψω σε δυσθρόοις γόοις.

ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμ
ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσ

ΧΟ. ὦ πόποι ἦ μεγάλας
ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς
ἐπεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γεραιὸς
πανταρκὴς, ἀκάκας,
ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος
Δαρεῖος ἦρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νόμι-
μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων
ἀπόνους ἀπαθεῖς, εὖ * * *
πράσσοντας, ἦγον οἴκους.
ὅσας δ' εἶλε πόλεις,
πόρον οὐ διαβὰς
Ἅλυος ποταμοῦ,
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς,
οἷαι Στρυμονίου πελάγους
Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηκίων ἐπαύλων,
λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἳ
κατὰ χέρσον ἑλη-
λαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ' ἄνακτος ἅιον,

πόρον
εναι,
οποντὶς,
όντου,
κατὰ πρῶν[2]
υστοι,
σήμεναι,
ἐλαι-
άμος,
άρος,
ονος,
άπτους[3]
ρείτων,
ιάλους
άγκτους,
ρου θ[3] ἔδος,
δὲ Κνίδον,
πόλεις,
Σόλους,
, τῶς
λις
στεναγμάτων.
εάνους
[2]Ἰόνιον πολυάνδρους
άτυ-
φρεσίν.
παρῆν
ῶν τευχηστήρων,
[3] ἐπικούρων.

νῦν δ' οὐκ ἀμφιλύγως
θεότρεπτα τάδ' αὖ
φέρομεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕ. ἰώ, δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας,
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὤφελε Ζεὺς κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρε.
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἦβαν Ξέρξᾳ κταμέναν Ἄιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἀγδαβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φῦστις
μυριὰς ἀνδρῶν, ἐξέφθινται.

ΞΕ. αἰ αἰ κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟ. Ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ
γαίας αἰνῶς αἰνῶς
ἐπὶ γοῦνυ κέκλιται.

ΞΕ. ὦδ' ἐγὼν, οἰ οἰ, αἰακτὸς

εος γέννᾳ, γᾷ τε πατρίᾳ
ὼν ἄρ' ἐγενόμην.
ὀσφθογγόν σοι νόστου, τιὴν
οφάτιδα βοάν,
ομέλετον ἰὰν
ριανδυνοῦ Θρηνητῆρος
ψω πολύδακρυν ἰακχάν.
κλανὴν καὶ πανόδυρτον
θρουν αὐδάν.
ιων γὰρ ὅδ' αὖ
ίτροπος ἐπ' ἐμοί.
τοι καὶ πανόδυρτον,
ταθῆ τε σεβίζων,
υπά τε βάρη,
ως γέννας πενθητῆρος.
ξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.
ων γὰρ ἀπηύρα,
ων ναύφρακτος
; ἑτεραλκὴς
αν πλάκα κερσάμενος
δαίμονά τ' ἀκτάν.
οῖ βύα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
δὲ σοὶ παραστάται,
ἦν Φαρανδάκης,
ρας, Πελάγων, καὶ
έμας ἠδ' Ἀγδαβάτας,
μις, Σουσισκάνης τ'
έτανα λιπών.

ΞΕ. ὁλοοὺς ἀπέλιπον Τυρίας
ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας ἐπ᾽ ἀκταῖς
Σαλαμινίσι στυφέλου
θείνοντας ἐπ᾽ ἀκτᾶς.
ΧΟ. οἴ οἴ οἴ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος;
Ἀριόμαρδός τ᾽ ἀγαθὸς,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ᾽ ἠδ᾽ Ψυταίχμας·
τάδε σ᾽ ἐπανέρωμαι.
ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοί μοι,
τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες
ἐνὶ πιτύλῳ,
ἔ ἔ ἔ τλάμονες
ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ᾽ ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ᾽, Ἅλιστον
τοῦ Σησάμου τοῦ Μυγαβάτα,
Πάρθον τε, μέγαν τ᾽ Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες;
ΞΕ. ὦ δαΐων.
ΧΟ. Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.
ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ᾽ ἀγαθῶν
ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα

λέγων. βοᾷ βοᾷ
μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.
Ο. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
Ε. ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναις
τροχηλάτοισιν, ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι·
βεβῶσι γὰρ οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ,
βεβῶσιν, οἵ οἵ, νώνυμοι.
Ο. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰώ,
δυσδαίμονες ἕθετ' ἄ-
ελπτον κακὸν διαπρέπον,
οἷον δέδορκεν ἄτυ.
Ε. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τίγμι.
Ο. πεπλήγμεθ'· εὖδηλα γ.ᾳ,
νέαι νέαι δύαι δύαι·
Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.
Ε. πῶς δ' οὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον
τάλας πέπληγμαι;
Ο. τί δ'; οὐκ ὄλωλε
μεγάλα τὰ Περσῶν.
Ε. δρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τῆς ἐμῆς στολῆς;
Ο. ὁρῶ, ὁρῶ.

ΞΕ. τάνδέ τ᾽ οἰστοδέγμονα.
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βέλεσι.
ΧΟ. βαιά γ᾽ ὡς ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐσπανίσμεθ᾽ ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;
ΞΕ. ἀγανόριος· κατεῖδον
δὲ πῆμ᾽ ἄελπτον.
ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον
ἐρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ᾽ ἐπέῤῥηξ᾽ ἐπὶ συμφορᾷ κακοῖ
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ᾽ ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ᾽ ἐκολούσθη.
ΞΕ. γυμνός εἰμι πρυτομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἅπασι ποντίοισι.
ΞΕ. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ᾽ ἴ
ΧΟ. αἴ αἴ αἴ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴΰζε μέλος δμοῦ τιθείς.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
ΞΕ. βαρεῖά γ᾽ ἄδε συμφορά.
ΧΟ. οἴμοι μάλα καὶ τόδ᾽ ἀλγῶ.
ΞΕ. ἔρεσσ᾽ ἔρεσσε καὶ στέναζ᾽ ἐμὴν χάριν.
ΧΟ. διαίνομαι γόεδνος ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

Ο. μέλειν πάρεστι δέσποτα.
Χ. ἐπορθίαζε νῦν γόοις.
Ο. ὀτοτοτοῖ·
μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται
καὶ στονόεσσα πλαγά.
Χ. καὶ στέρν' ἄρασσε, κἀπιβόα τὸ Μύσιον.
Ο. ἄνια ἄνια.
Χ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
Ο. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
Χ. ἀΰτει δ' ὀξύ.
Ο. καὶ τάδ' ἔρξω.
Χ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
Ο. ἄνια ἄνια.
Χ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
Ο. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
Χ. διαίνου δ' ὄσσε.
Ο. τέγγομαί τοι.
Χ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
Ο. ὀτοτοτοῖ.
Χ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
Ο. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαΰκτός.
Χ. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.
Ο. ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
Χ. γοᾶσθ' ἁβροβάται.
Ο. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαΰκτός.
Χ. ἤ ἤ ἤ ἤ, τρισκάλμοισιν,
ἤ ἤ ἤ ἤ, βάρισιν ὀλόμενοι.
Ο. πέμψω σε δυσθρόοις γόοις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζ ι δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμ

ΑΜΕΜΝΩΝ.

θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
ουρᾶς ἐτείας μῆχος, ἣν κοιμώμενος
ἐγὼ 'Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
τρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
ὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
μπρούς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
στέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·]
ὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
ὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
λώσμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖν
υναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
ὅτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
ὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ιὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
ὁ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
τνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
αίω τότ' οἶκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
χ' ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.

νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πο
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρ
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιο
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάσ
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χ
ἰοὺ, ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶ
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμο
ὁλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπό
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πᾶ
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομα
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσο
τρὶς ἓξ βαλούσης τῇσδέ μοι φρυκτω
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρ
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μ
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγ
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὖδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθο
ΧΟ. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμο
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἦδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,

πιῶν, οἵτ', ἐκπατίοις
ων, ὕπατοι λεχέων
νται, ...
ετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,

ίχων ὀλέσαντες·
ῶν ἤ τις Ἀπόλλων,
ὺς, οἰωνόθροον
ν
ων, ὑστερόποινον
βᾶσιν Ἐριννύν.
έως παῖδας ὁ κρείσσων
ῳ πέμπει ξένιος
νορος ἀμφὶ γυναικὸς,
σματα καὶ γυιοβαρῆ,
αισιν ἐρειδομένου,
ης τ' ἐν προτελείοις
σων Δαναοῖσι
ιοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ει δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
είων, οὔθ' ὑπολείβων,
ν, ἀπύρων ἱερῶν
ς παραθέλξει.
ᾳ σαρκὶ παλαιᾷ,
ογῆς ὑπολειφθέντες
χὺν
ιοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ερὸς μυελὸς στέρνων
ων

ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χωρᾳ,
τό, θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
κρταιαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκοεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπαίτων, χθονίων,
[τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,]
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παίων τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην.
κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον
ἐκτελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν κατιπνέει
πειθὼ μολπᾶν,

σύμφυτος αἰὼν,
Ἀχαιῶν
ον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ονα ταχάν,
ξὺν δορὶ παὶ χερὶ πράκτορι
ς ὄρνις Τευκρὶδ' ἐπ' αἶαν,
ν βασιλεὺς
ῦσι νεῶν,
ωὸς, ὅ, τ' ἐξόπιν ἀργίας,
ες ἴκταρ μελάθρων,
κ δορυπάλτου,
έπτοις ἐν ἕδραισι,
ιενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γέννας,
ντα λοισθίων δρόμων.
ν, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισ-
σοὺς ἀντ.
ας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
ὺς τ' ἄρχούς·
δ' εἶπε τεράζων·
μὲν ἀγρεῖ
ου πόλιν ἅδε κέλευθος,
δὲ πύργων
πρόσθε τιὶ δημιοπληθῆ
ἁλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
ήτις ἄτα
ν κνεφάσῃ
τὸν στόμιον μέγα Τροίας
υθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπὶ-

φθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θ
νοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
τόσσον περ εὔφρων ἃ καλὰ
δρόσοισιν ἀέπτοισι μαλερῶν λεόντων,
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κράναι,
δεξιὰ μὲν, κατά-
μομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας
ἁπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα θυσίων ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδ
νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
οὐ δεισήνορα. μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόπ
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέ
μόρσιμ' ἄπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλ
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω.

οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν
ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐπητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. α.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως
ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα, τὸν πάθει μάθος στρ. β'.
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν, ἀντ. β'.
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἄπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
βροτῶν ἄλαι, νεῶν τε
καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλίμμηκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβᾳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισι
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ὦ
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δα-
ΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισι
ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι,
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον,

αντότολμον
έγνω βροτοῖς.
ὰρ αἰσχρόμητις
ρακοπὰ πρωτοπήμων.
θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς 225
νων πολέμων ἀρωγάν,
ια ναῶν·
κληδόνας πατρῴους
κῖῶνα παρθένιον
μαχοι βραβῆς, 230
ίόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν, ἀντ. δ'
ρας ὕπερθε βωμοῦ
ριπετῆ,
προνωπῆ
ην, στόμα- 235
πρώρου
τασχεῖν, φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
τ' ἀναύδῳ μένει.
ὡς δ' ἐς πέδον χέουσ', ἔβαλ' ἕκαστοι
ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ, 240
ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
ὶ πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας
ἔμελψεν.
ιύρωτος
ς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον 245
ἐτίμα.
οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω·
άλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
μὲν παθοῦσι μαθεῖν

ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.
τὸ δὲ προκλύειν,
ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἦλυσις, προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύναρθρον ἀΰτας.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοις εὔπρα-
ξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἔρκος.
ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛ. εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ἥρηκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσμασι' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛ. παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸν δεῦρ' ἄπ' ἀγγάρου πυρὸς
Ἰδη μὲν, πρὸς Ἕρμαῖον λέπας
μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
τος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
υτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
γρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος,
ιγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
ιέλλων, οὐδ' ἀφρασμύνως ὕπνῳ
παρῆκεν ἄγγέλου μέρος·
υκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
φύλαξι σημαίνει μολόν·
αμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
κης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
σα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
λήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
λην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
λέπομπον οὐκ ἠναίνετο
λέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
μὸν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
ναν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
άτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω

φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, ἓς τ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε καπιθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
δίχοστατοῦντ' ἂν, οὐ φίλως, προσεννέποις·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλᾶς·
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέμνης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνου
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες

ν εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
βουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
λούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
ἑλόντες αὖθις ἀνθάλοιεν ἄν.
ἦ τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
ρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
αὔλου θάτερον κῶλον πάλιν·
ν, ἁπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
οι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
ρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
ρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.
ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ούσας πιστά σου τεκμήρια,
σειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
ιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,
όσμων κτεάτειρα,
οίας πύργοις ἔβαλες
ίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
εαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
είας
ἄτης παναλώτου.
νιον μέγαν αἰδοῦμαι
τράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ,
άλαι τόξον, ὅπως ἄν
καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρων

βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.
Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι
ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν.
οὐκ ἔφα τὶς θεοὺς βροτῶν
ἀξιοῦσθαι μέλειν
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβὴς.
πέφανται δ' ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπη-
μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντα.
οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν δίκας
βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.
βιᾶται δ' ἃ τάλαινα πειθὼ,
προβουλόπαις ἄφερτος, ἄτας.
ἄκος δὲ παμμάταιον
οὐκ ἐκρύφθη· πρέπει δὲ φῶς,
αἰνολαμπὲς σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς, πέλει
δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,

στριμμ' ἄφερτον ἐνθεὶς.
ἥκουει μὲν οὔτις θεῶν·
ἱστροφον τῶνδε
ον καθαιρεῖ.
Τάρις, ἐλθὼν
τὸν Ἀτρειδᾶν,
ίαν τράπε-
ῖσι γυναικός.
στοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
γχίμους τε καὶ
δπλισμοὺς,
ἀντίφερνον Πλίῳ φθοράν,
ιφα διὰ πυλᾶν,
ᾶσα· πολὺ δ' ἔστενον
οντες δόμων προφῆται.
ια, δῶμα καὶ πρόμοι,
αὶ στίβοι φιλάνορες.
γᾶν, ἄτιμος, ἀλοίδορος,
ἰφεμένων, ἰδεῖν.
ὑπερποντίας
ξει δόμων ἀνάσσειν.
γὰρ κολοσσῶν
χρις ἀνδρί.
ν ἐν ἀχηνίαις
Ἀφροδίτα.
τοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
ὀκαι φέρου-
ματαίαν.
εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷν,

παραλλάξασα διὰ χερῶν,
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθ
τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους ἐφ᾽ ἑστίας ἄ
τάδ᾽ ἐστὶ, καὶ τῶνδ᾽ ὑπερβατὼ
τὸ πᾶν δ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος αἴας συ
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει.
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ
οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.
ὁ χρυσαμοιβὸς δ᾽ Ἄρης
σωμάτων, καὶ ταλαν-
τοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων τοὺς λέβητας εὐθέτου.
στένουσι δ᾽ εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
τὸν δ᾽, ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ᾽
λοτρίας διὰ γυναικός
τάδε σῖγά τις βαΰζει.
φθονερὸν δ᾽ ὑπ᾽ ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ᾽ αὐτοῦ περὶ τεῖχος

κας Ἰλιάδος γᾶς
ιορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
ὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
ρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ἀντ. γ.
ν κότῳ· δημοκράν-
ᾳ δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
νει δ' ἀκοῦσαί τί μου
ριμνα νυκτηρεφὲς.
ν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
κοποι θεοί. κελαι-
ὰ δ' οὖν Ἐρινύες χρόνῳ
χηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας,
λιντυχεῖ τριβᾷ βίου
θεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐστοις
λέθοντος οὔτις ἀλκά.
δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
ρὺ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
ὅθεν κεραυνός.
ένω δ' ἄφθονον ὄλβον.
τ' εἴην πτολιπόρθης,
τ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
ν βίον κατίδοιμι.
ρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδ.
λιν διήκει θοὰ
ξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
τοῖδεν; ἤτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
ογὸς παραγγέλμασιν
ις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'

ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει,
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος
ἐπινέμεται ταχύπορος.
ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.
ΚΛ. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
τερπνὸν τόδ' ἦλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος, οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός.
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λίγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέρχω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλει.
ΧΟ. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.
ΚΗ. ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν μὲν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·

Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
τε σωτὴρ ἴσθι καὶ παγώνιος,
λον. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
οσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
λον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
ἐχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
α βασιλέων, φίλαι στέγαι,
θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
ἰαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
δσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
μῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
τασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
λῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
χίστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
α πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
ροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ίδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ται δ' ἀξιώτατος βροτῶν
Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
υ θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
ον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
τισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
κιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
θνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου;
ΚΗ. πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾷν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἕμπεδον σίνος
ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,

τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἄλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκάπου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει.
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις.
Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα,
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
καὶ τοὺς στρατηγοὺς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.

Ο. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

Α. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὁλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.

καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον, δρακεῖν
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα, σώσαντος θεοῦ,
πύλας τ' ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὗροι μολὼν
οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗ. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τορροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπέ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,

α, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ ;
ις, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
ν δὲ πῆμα ξυντύμως ἐφημίσω.
ε γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο ;
δεν οὐδεὶς, ὥστ᾽ ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φῦσιν.
ἀρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ ;
ον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
η μιαίνειν. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
δ᾽ ἀπευκτὰ πήματ᾽ ἄγγελος πόλει
ῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
ὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ς διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
ον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα.
δε μέντοι πημάτων σεσαγμένον,
λέγειν παιᾶνα τόνδ᾽ Ἐρινύων.
ίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
κ πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
ηδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
᾽ Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς ;
οσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρὶν,
αὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ᾽ ἐδειξάτην,
οντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
τὶ δυσκύμαντα δ᾽ ὠρώρει κακά.
νὰρ πρὸς ἀλλήλησι Θρῄκιαι πνοαὶ
ιν· αἳ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ

χειμῶνι, τυφῶ ξὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτυπ
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρό
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκρ
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκι
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξητήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγώ
τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν στελοῦσ' ἐφέζετο
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνο
ἔπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχ
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδοῦ
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομε
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολ
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Δ
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πό
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἔσθ' ὅπως ταληθῆ κλύων.

ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως,
μή τις, ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν,
προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου

γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;
τὰν δορίγαμβρον
ἄμφινεικῆ θ' Ἑλέναν;
ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἀβροπήνων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες,
κυναγοὶ κατ' ἴχνος,
πλάταν ἄφαντον
κέλσαντες Σιμόεντος
ἀκτὰς ἐπ' ἀξιφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.
Πλῶ δὲ κῆδος ὀρ-
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας
ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ
νυμφότιμον μέλος ἐκ-
φάτως τίοντας
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπε
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιά,
πολύθρηνον μέγα που στένει,
κικλήσκουσα Πάριν
τὸν αἰνόλεκτρον,

ἀντ. δ.

παμπρόσθη πολύθρηνον
αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν,
μέλεον αἷμ', ἀνατλᾶσα.
ἔθρεψεν δὲ λέοντα
σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
οὔτος ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν
ἦθος τὸ πρὸς τοκήων.
χάριν γὰρ τροφῆς ἀμείβων,
μηλοφόνοισιν ἄταισιν
δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
μέγα σίνος πολύκτονον.
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.
παρωτὰ δ' οὖν ἐλθεῖν
ἐς Ἴλιον πόλιν
λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν
νηέμου γαλάνας, ἀκασκαῖ-
ον δ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,

θυμον ἔρωτος ἄνθος,
κλίνουσ᾽ · ἐπέκρανεν
μου πικρὰς τελευτὰς,
ρος καὶ δυσόμιλος,
να Πριαμίδαισι,
ᾷ Διὸς ξενίου,
ύκλαυτος Ἐριννύς.
ίφατος δ᾽ ἐν τοῖς ἀντ. γ'.
ῖς γέρων λόγος
ται, μέγαν τελε-
τα φωτὸς ὄλβον, τεκνοῦσθαι,
ἄπαιδα θνήσκειν·
ἀγαθᾶς τύχας γένει
άνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δ᾽ ἄλλων μονόφρων εἰ-
ὸ γὰρ δυσσεβὲς ἔργον
μὲν πλείονα τίκτει,
ρᾳ δ᾽ εἰκότα γέννᾳ.
δ᾽ ἄρ᾽ εὐθυδίκων
παις πότμος ἀεί.
δὲ τίκτειν ὕβρις στρ. δ'.
αλαιὰ νεά-
ν ἐν κακοῖς βροτῶν
, τότ᾽ ἢ τόθ᾽, ὅταν
ριον μόλῃ.
φάους κότον
νά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
ιν Θράσος,
ας μελάθροισιν ἄτας,

εἰδομέναν τοκεῦσιν.
δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν ἀντ.
δυσκάπνοις δώμασιν,
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
βίον. τὰ χρυσόπαστα δ' ἑ-
σθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις ὄμμασι λι-
ποῦσ', ὅσια προσέβα, τοῦ **
δύναμιν οὐ σέβου-
σα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.
ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω,
μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι, δίκην παραβιάντες.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός;
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὕδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γὰρ ἐπικεύσω,

ὐσως ἦσθα γεγραμμένος·
πίδων οἴακα νέμων,
σιον
σκουσι κομίζων.
ἐπ᾽ ἄκρας φρενὸς, οὐδ᾽ ἀφίλως
τόνος εὖ τελέσασι.
ὑνῳ διαπευθόμενος
ς καὶ τὸν ἀκαίρως
οὖντα πολιτῶν.
Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
εἶν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
ίων θ᾽ ὧν ἐπραξάμην πόλιν
ίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
ροθνῆτας Ἰλίου φθορᾶς
τεῦχος οὐ διχορρόπως
το· τῷ δ᾽ ἐναντίῳ κύτει
ι χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
οῦσα νῦν ἔτ᾽ εὔσημος πόλις.
ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
έμπει πίονας πλούτου πνοάς.
ι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τερ καὶ πάγας ὑπερκότους
, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
τυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ς, ἀσπιδηστρόφος λεὼς,
τας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
κίματος τυραννικοῦ,
τεινα φροίμιον τόδε·

τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ ξυνήγορόν μ' ἕξεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,
ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει·
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔκλυε,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειρασφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πάρα
λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑφεστίους
ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα

ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.
ονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ,
αῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
οις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
ουσαν κληδόνας παλιγκότους·
ν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
ο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
άτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
ωται δικτύου πλέω λέγειν.
θνηκὼς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
ς τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
ωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
ίμοιρον χλαίναν ἐξηύχει λαβὼν,
τῳ κατθανὼν μορφώματι.
ατι κληδόνων παλιγκότων,
ωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
οι πρὸς βίαν λελημμένης.
οι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
ἴ τε δημόθρους ἀναρχία
ταῤῥίψειεν, ὥστε σύγγονον
τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι

πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασι βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασι
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ,
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν
ἠνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς,
τὸν σὸν πόδ', ὦ ναξ, Ἰλίου πορθήτορα
δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐνασίμως

νεῖν, παρ᾽ ἄλλων χρὴ τόδ᾽ ἔρχεσθαι γέρας.
ὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
μαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοὶ,
ηδ᾽ εἵμασι στρώσασ᾽ ἐπίφθονον πόρον
θει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
αίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
γω κατ᾽ ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
ρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
ηδὼν ἄϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
οῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
ον τελευτήσαντ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
πάντα δ᾽ ὡς πράσσοιμ᾽ ἂν, εὐθαρσὴς ἐγώ.
ὶ μὴν τόδ᾽ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ᾽ ἐμέ.
ξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ᾽ ἔρδειν τάδε;
τερ τις, εἰδώς γ᾽ εὖ τόδ᾽ ἐξεῖπον τέλος.
δ᾽ ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ᾽ ἤνυσεν;
ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον - - -
μη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
δ᾽ ἀφθόνητός γ᾽ οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
τοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ῖς δ᾽ ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
θοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ᾽ ἑκὼν ἐμοί.
λ᾽ εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ᾽, ὑπαί τις ἀρβύλας
οι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

ξὺν τοῖς δέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν, θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένη.
ῥίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

δ' ἐμπέδως στρ. ά. 975
τατήριον
κσκόπου ποτᾶται,
δ' ἀκέ-
Θος ἀοιδά·
σαν δίκαν 980
νειράτων
θὲς ἴζει
Θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
ξυνεμβόλοις
ίτας πα- 985
δ' ὑπ' Ἴλιον
ας στρατός.
ἀπ' ὀμμάτων ἀντ. ά.
μαρτυς ὤν.
ὐρας ὅμως ὑμνῳδεῖ 990
νὸς
ς ἔσωθεν
δ πᾶν ἔχων
ν θράσος.
οὔτι ματάζει 995
φρεσὶν τελεσφόροις
ὑμενον κέαρ.
π' ἐμᾶς τι
η πεσεῖν
σφόρον. 1000
τᾶς πολλᾶς στρ. β'.
εστον
γὰρ

γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν * *
ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν,
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν·
οὔ δ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς
ἀμφιλαφὴς τε καὶ
ἐξ ἀλόκων ἐπετειῶν
νῆστιν ὦλεσεν νόσον.
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόνθ' ἅπαξ
θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς
μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν
ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν [ἐπ' εὐλαβείᾳ γε.]
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε, καὶ οὐδὲν ἐπ·
ελπομένα ποτὲ

αἴριον ἐκτολυπεύσειν,
ὠπυρουμένας φρενός.
ἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
πεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
ξοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαινε ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἥμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.
σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πείθοι' ἂν εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.
ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
σῶ φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
που. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
εἶσθου, λιποῦσα τόνδ' ἅμαξήρη θρόνον.
τοι θυραῖαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
ρίζειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
στηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
ὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
ἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
ὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν·
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἧκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
ἔθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον
εἶκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.
ΚΛ. ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἄπολλον, Ἄπολλον.
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΛ. ὀτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Ἄπολλον, Ἄπολλον.
ΧΟ. ἦ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκονθ' ἓν γόοις παραστατεῖν.
ΚΛ. Ἄπολλον, Ἄπολλον,
ἀγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.
ΚΛ. Ἄπολλον, Ἄπολλον,
ἀγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός.
ἃ ποῖ ποτ' ἦγαγές με; πρὸς ποίαν
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ'
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς
ΚΛ. μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστο

ονα κακὰ, κἀρτάναι,
ς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.
εὕριν ἡ ξένη κυνὸς δίκην
ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
ῥίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· ἀντ. α'
μενα τάδε βρέφη, σφαγὰς,
τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.
ποῖ, τί ποτε μήδεται; στρ. β'.
ε νέον ἄχθος μέγα
ν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
ον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλκὰ δ'
ἐποστατεῖ;
ιν ἄϋδρις εἰμὶ τῶν μαντευμάτων.
δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
αινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. β'.
ιοδέμνιον πόσιν
οῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
ὀρεγομένα.
ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.
παπαῖ, παπαῖ, τὶ τόδε φαίνεται; στρ. γ'.
τυόν τί γ' Ἅιδου;
ρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
υ. στάσις δ' ἀκόρεστος γένει
ολυξάτω θύματος λευσίμου.
Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλει στρ. δ'.

ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

ΚΑ. ἆ, ἆ· ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ.
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἐ
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. (ἀντ
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τὶῳ ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται· κακῶν γὰρ δὴ αἱ
πολυετεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑ. ἰὼ, ἰὼ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. σ
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ σπ

ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

ΚΑ. ἰὼ, ἰὼ, λιγείας ἀηδόνος μόρον· ὁ
περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ, γλυκὺν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·

ει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
τύτους Θεοφόρους τ᾽ ἔχεις ἀντ. ς΄. 1150
ας,
ῷ δυσφάτῳ κλαγγᾷ
δμοῦ τ᾽ ὀρθίοις ἐν νόμοις;
ἔχεις Θεσπεσίας ὁδοῦ
ις; 1155
μοι Πάριδος ὀλέθριοι στρ. ζ΄.
καμάνδρου πάτριον ποτόν.
ὶ σὰς αἴόνας τάλαιν᾽
οφαῖς·
Κωκυτόν τε κἀχερουσίους 1160
Θεσπιῳδήσειν τάχα.
ν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω, στρ. η΄.
ρώπων μάθοι.
ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
ᾳ μινυρὰ κακὸν θρεομένας, 1165
οὶ κλύειν.
νοι πόλεος ὀλουμένας ἀντ. ζ΄.
ρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
οτῶν ποιονόμων· ἄκος δ᾽
ισαν, 1170
μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
ύνους τάχ᾽ ἐμπέδῳ βαλῶ.
τέροισι τάδ᾽ ἐφημίσω. ἀντ. η΄.
ὶ κακοφρονεῖν
ον ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν, 1175
η γοερὰ θανατοφόρα;
ηχανῶ.

ΚΛ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε ξυνδρόμως ἴχνος κακῶν
ξυηλατοῦσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω ξυγγόνων Ἐριννύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὡς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον πρωΐμόσας τό μ' εἰδέναι
λύγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΛ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΛ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΧΟ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κἀρτ' ἐμοὶ πνέων χάρις.

ν εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ;
: Λοξίαν ἐψευσάμην.
τιν ἐνθέοις ἠρημένη;
ις πάντ᾽ ἐθέσπιζον πάθη.
νατος ἦσθα Λοξίου κότῳ.
δὲν᾽ οὐδὲν, ὡς τάδ᾽ ἤπλακον.
δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ὦ κακά.
ἰεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
ράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
δε τοὺς δόμοις ἐφημένους
ων προσφερεῖς μορφώμασι;
όντες ὥσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
ν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
: τε σπλάγχν᾽, ἐποίκτιστον γέμος,
ροντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ινάς φημι βουλεύειν τινὰ
κιν ἐν λέχει στρωφώμενον
ἴμοι, τῷ μολύντι δεσπότῃ
ν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
ρχος Ἰλίου τ᾽ ἀναστάτης
ἶα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
:τείνασα φαιδρόνους, δίκην
ίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
ιμᾶ θῆλυς· ἄρσενος φονεύς
ν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
· ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
· πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
ιδου μητέρ᾽, ἄσπονδόν τ᾽ ἀρὰν

ΚΛ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε ξυνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω ξυγγόνων Ἐριννύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὣς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι
λύγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΛ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΛ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κἀρτὶ ἐμοὶ πνέων χάρᾳ

νων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ;
τα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ιισιν ἐνθέοις ἥρημένη;
αις πάντ᾽ ἐθέσπιζον πάθη.
ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ.
ὐδὲν᾽ οὐδὲν, ὡς τάδ᾽ ἤπλακον.
ἐν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ὶ ὦ κακά.
δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
αράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
σδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
ίρων προσφερεῖς μορφώμασι;
ινόντες ὥσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
ὧν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
ις τε σπλάγχν᾽, ἐποίκτιστον γέμος,
ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
τοινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἴμοι, τῷ μολύντι δεσπότῃ
ιν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
αρχος Ἰλίου τ᾽ ἀναστάτης
οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
ἐκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
αίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
ολμᾷ θῆλυς· ἄρσενος φονεὺς
νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος,
; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Ἅιδου μητέρ᾽, ἄσπονδόν τ᾽ ἀρὰν

ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ᾽ αὖ σοφὴ
γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ᾽ ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΛ. οὐκ ἔστ᾽ ἄλυξις, οὐ ξένοι, χρόνῳ πλέω.
ΧΟ. ὁ δ᾽ ὕστατός γε τοῦ χρόνου προσβεύεται.
ΚΛ. ἥκει τόδ᾽ ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ᾽ ἴσθι τλήμων οὖσ᾽ ἀπ᾽ εὐτόλμου φρενός.
ΚΛ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΚΛ. ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.
ΧΟ. τί δ᾽ ἐστὶ χρῆμα, τίς σ᾽ ἀποστρέφει φόβος;
ΚΛ. φεῦ, φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ᾽ ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΛ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς τόδ᾽ ὄζει θυμάτων ἑφεστίων;
ΚΛ. ὅμοιος ἀτμὸς, ὥσπερ ἐκ τάφου, πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΛ. ἀλλ᾽ εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ᾽ ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ, ξένοι.
οὗτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ·
ἀλλ᾽ ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ᾽ ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ᾽ ἀνδρὸς πίσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ᾽ ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΛ. ἅπαξ ἔτ᾽ εἰπεῖν φῆσιν ἢ θρῆνον θέλω

ἰν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
στατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις,
ς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
τεια πράγματ' · εὐτυχοῦντα μὲν
ς ἂν τρέψειεν · εἰ δὲ δυστυχῆ,
ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
ἰτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.
εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
ροτοῖσιν · δακτυλοδεικτῶν δ'
πειπὼν εἴργει μελάθρων.
δ' εἰσέλθῃς τάδε φωνῶν.
ἐ πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
ς Πριάμου ·
ητος δ' οἰκαδ' ἱκάνει.
εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
τι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων
θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
ἐΰξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ
· φῦναι, τάδ' ἀκούων;
ἐπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
τίς πληγὴν ἄϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ἀλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.
εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
ινωσαίμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
· ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
ὅμα θεῖν' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
ἄγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει.

ΠΜ. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾷν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΠΜ. ὁρᾷν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΠΜ. χρονίζομεν γάρ οἱ δὲ μελλούσης κλέος
πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΠΜ. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πάρα.
ΠΜ. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΗΜ. ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΠΜ. ἰλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρέπει.
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΗΜ. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΗΜ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ΗΜ ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθε καιρίως εἰρημένων,
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλα
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νεικης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,

ς μήτε φεύγειν μήτ᾽ ἀμύνεσθαι μόρον.
πειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
εριστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
αίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμώγμασι
εθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
ρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
ιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
ὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
ἀκφύσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν,
άλλει μ᾽ ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
αίρουσαν οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διὸς νότῳ
ανῷ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ς ὧδ᾽ ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
αίροιτ᾽ ἄν, εἰ χαίροιτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἐπεύχομαι.
δ᾽ ἦν πρεπόντων ὥστ᾽ ἐπισπένδειν νεκρῷ,
άδ᾽ ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
οσῶνδε κρατῆρ᾽ ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
λήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
αυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς Θρασύστομος,
τις τοιόνδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
ειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
γὼ δ᾽ ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
έγω· σὺ δ᾽ αἰνεῖν, εἴτέ με ψέγειν θέλεις,
μοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
όσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερός·
ργον δικαίας τέκτονος. τάδ᾽ ὧδ᾽ ἔχει.
ἰ κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς στρ.
δανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα, ῥυσᾶς
ξ ἁλὸς ὅρμενον, τόδ᾽ ἐπέθου θύος

δημοθρόους τ' ἀράς; ἀπέδικες, ἀπίτιμος
ἄπολις δ' ἔσει, μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.
ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν, ὥσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὑψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.
ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα δ'
ἔλακες. ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ
φρὴν ἐπιμαίνεται. λίπος ἐπ' ὀμμάτων
αἵματος, εὐπρέπειαν τίετον.
στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τίσει.
ΚΛ. καὶ τήνδ' ἄκουες ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ἄτην, Ἐρινὺν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἰθῇ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί·
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους·
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,

ων μείλιγμα τῶν ὑπ᾽ Ἰλίῳ·
ιάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
λεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
νευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ς. ἄτιμα δ᾽ οὐκ ἐπραξάτην.
ρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
τον μέλψασα θανάσιμον γόον,
λήτωρ τοῦδ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἐπήγαγεν
ροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. δ.
νιοτήρης,
ν ἀεὶ φέρουσ᾽ ἐν ἡμῖν
λευτον ὕπνον, δαμέντος
εὐμενεστάτου, καὶ
άντος γυναικὸς διαί·
αικὸς δ᾽ ἀπέφθισεν βίον.
νόμους Ἑλένα
τολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
έσασ᾽ ὑπὸ Τροίᾳ.
λείαν πολύμναστον
ι δι᾽ αἷμ᾽ ἄνιπτον.
ότ᾽ ἐν δόμοις
ιατος ἀνδρὸς οἰζύς.
ιάτου μοῖραν ἐπεύχου
κρυνθείς·
Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
λέτειρ᾽, ὡς μία πολλῶν
υχὰς Δαναῶν ὀλέσασ᾽,
ν ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυ-
εῖσι Ταντα λίδαισιν,
κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδίᾳ δηκτὸν ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἑκόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * *
ΚΛ. νῦν δ' ὦρθωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.
ΧΟ. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
ἰὼ, ἰὼ,
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
ὤ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ὐχεῖς εἶναι τόδε τοὖργον ἐμόν.
ηδ' ἐπιλεχθῆς
γαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
ακνταζόμενος δὲ γύναικὶ νεκροῦ
οὗδ', ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
τρέως χαλεποῦ θοινατῆρος,
όνδ' ἀπέτισεν,
έλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. β'
οὗδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
ιῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
τωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
ιάζεται δ' δμοσπόροις
πηρόαῖσιν αἱμάτων
έλας Ἄρης· ὕποι δὲ καὶ προβαίνων
άχνα κουροβόρῳ παρέξει.
ὺ, ἰώ,
ασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
ρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
εἶσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
σεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ε χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ὕτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
ῷδε γενέσθαι.
ὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
ὔκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ'
γνος ἄερθέν, τὴν πολύκλαυτόν τ'

Ἰφιγένειαν ἀνάξια δράσας,
ἄξια πάσχων, μηδὲν ἐν Ἅιδου
μεγαλαυχείτω, ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.
ΧΟ. ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθείς, στρ.
εὐπάλαμον μέριμναν,
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης,
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.
ΗΜ. ἰώ, γᾶ, γᾶ,
εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
ἀργυροτοίχου
δροίτας [νῦν] κατέχοντα χαμεύναν.
τίς δ θάψων νιν; τίς δ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς,
ἀποκωκύσαι ψυχὴν, ἄχαριν
χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
ΗΜ. τίς δ' ἐπιτύμβιος
αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
ξὺν δάκρυσιν ἰάπτων
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;
ΚΛ. οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κἀτθανε.
καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἔξ οἴκων,

ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
τόρθμευμ' ἄχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.
ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. ἀντ. γ'.
λύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
ρέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
λίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
ταθεῖν τὸν ἔρξαντα. Θέσμιον γὰρ
ίς ἂν γονὰν ῥᾳον ἐκβάλοι δόμων;
ιεκόλληται γένος προσάψαι.
ς τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
ρησμόν. ἐχὼ δ' οὖν
θέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ρκους θεμένα, τάδε μὲν στέργειν,
ύστλητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
ιτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ
τᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἀλληλοφόνους
ιανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.
ὁ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
ραίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
δὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
ερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
ἄτρευς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,

πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσω,
αὐτοῦ τ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τῷ δ' ἐμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτὶκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν,
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ὤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
ξυνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβας

σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἐκὼν κατακτάνειν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορρίφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
Χ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει, γέρων ὤν, ὡς διδάκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας, αἵ τε νήστιδες
δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατοι φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.
Ο. γύναι, σὺ τοῦδ' ἥκοιτος ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα,
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
Χ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὃ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας ἡτίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.
Ο. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον ὕβρις ἔτλης αὐτοκτόνως;
Χ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειρασφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ

λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλά νιν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ,
ἄμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώ-
σει τάχα.
ΧΟ. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὖργον οὖχ ἑκὰς τόδε·
εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πῶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ'
ἐρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν
κακά.
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στείχετ', οἱ γέροντες, ἤδη πρὸς δόμους πεπραγ-
μένους,
πρὶν πιθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπραξ-
αμεν.
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις γ' ἐχόμεθ' ἄν,
δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τοὐσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπω-
θίσαι,
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πεπειρωμένους,

ρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦν-
τα * * *
ἣν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν
κακόν.
ἐγώ σ' ἐν ὑστεραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ἀν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
γὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
τσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
τασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ρότιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων
καλῶς.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

ΟΝΟΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΟΙ ΦΟΡΟΙ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι, ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάνδε γε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἄκουσαι. * *
* * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον
τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πενθητήριον
* * * *
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας, νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόροι
πατρὸς, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.

ττία.
ὶ δόμων.
στυγεῖς
τουσι δόμους,
άτοισι.
ον, ἀδάματον, ἀντ. β.
ρὶν,
ὃς τε
ον,
ι. φοβεῖ-
δ' εὐτυχεῖν
ἵς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.
οπεῖ δίκας
ἐν ἐν φάει.
χμίῳ σκότου
ντ' ἄχη βρύει·
τος ἔχει νύξ.
οθέν' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ,
έπηγεν, οὐ διαῤῥήδην.
ιαφέρει τὸν αἴτιον
ἶσου βρύειν.
ντος ἔχει νύξ.]
ι νυμφικῶν ἑδωλίων
τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
χαιρομυσῇ
οντες ἰοῦσαν ἄτην.
καν γὰρ ἀμφίπτολιν
καν. ἐκ γὰρ οἴκων
λιον ἐσᾶγον αἶσαν.

νοιζὺς ἑστία.
τασκαφαὶ δόμων.
ι βροτοστυγεῖς
ι καλύπτουσι δόμους,
τῶν θανάτοισι.
δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀντ. β'.
μον τὸ πρὶν,
ων φρενός τε
ς περαῖνον,
ρίσταται. φοβεῖ-
τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
ν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.
δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
, τοῖς μὲν ἐν φάει.
ἐν μεταιχμίῳ σκότου
χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
' ἄκραντος ἔχει νύξ.
ιατ' ἐκποθέν θ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ,
φόνος πέπηγεν, οὐ διαῤῥυδῶν.
ἧς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
κέτας νόσου βρύειν.
δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.]
ι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
ντες τὸν χαιρομυσῆ
καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην.
', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
τροσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
ὧν δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν.

Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.
ΧΟ. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ.
χοᾶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς,
δρυχὸς ἄλοκι νεοτόμῳ·
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
πρόστερνοι στολμοὶ
πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος, ἀντ.
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βιαρὺς πιτνῶν.
κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμους,
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
τοιάνδε χάριν ἄχαριν, στρ.
ἀπότροπον κακῶν,
ἰὼ γαῖα, γαῖα,
μωμένα μ' ἰάλλει
δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
μαι δ' ἔπος τύδ' ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;

ἰὼ πανοιζὺς ἑστία.
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους,
δεσποτῶν θανάτοισι.
σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀντ. β.
ἀπόλεμον τὸ πρὶν,
δι' ὦτων φρενός τε
δαμίας περαῖνον,
νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-
ται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα, τοῖς μὲν ἐν φάει.
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει, χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθέν θ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ,
τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαῤῥᾴδῶν.
διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου βρύειν.
[τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.]
οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν χαιρομυσῆ
φόνον καθαίρονται ἰοῦσαν ἄτην.
ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν.

δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρέπον᾽ ἀρχαῖς βίου,
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ᾽ ὑφ᾽ εἱμάτων
ματαίοισι δεσποτῶν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

ΗΛ. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς,
πῶς εὔφρον᾽ εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ᾽ οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ᾽ ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὖπος, ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ᾽, ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δύσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ᾽ ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατηρ, τάδ᾽ ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ᾽ ὡς τις ἐκπέμψασ᾽, πέλας
δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ᾽ ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ᾽ ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ᾽ ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟ. αἰδουμένη σοὶ, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς,

ελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὖφροσιν.
ὲ τούτοις τῶν φίλων προσεννέπω;
ν μὲν αὐτὴν, χὥστις Αἴγισθον στυγεῖ.
καὶ σοί γ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;
ὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ὴν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει;
τ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
το, καφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
τίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη.
δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.
δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ὕτά μου 'στιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
οὔ; τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς
ἢ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ,
ῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους,
ἵαν αὐτὴν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,
υά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ,
τ' Ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
μένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
ῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
ον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων

φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἳ δ' ὑπερκό
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τι
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου,
αὐτῇ τέ μοι δὸς, σωφρονεστέραν πολ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέρ
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντί
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δί
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀρά
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄν
ξὺν θεοῖσι, καὶ γῇ, καὶ δίκῃ νικηφόρ
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἴετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
κεχυμένων χυᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
σέβας ὦ δέσποτα, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός
ὀτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ· τίς δορυ-
σθενὴς ἀνὴρ, ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκύθης, τά τ' ἐν
χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη
ἱππάλλων Ἄρης,
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

ΠΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατὴρ,

μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.
ἰὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ·
ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;
βολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
τιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
ς ἐθείρας; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
τιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;
τ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ὃς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ιε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.
σσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
δε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
προσέστη καρδίας κλυδώνιον
ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·
ιάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
νες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
μον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
μα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου

βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ'
φεῦ. εὐθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγ
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμ
ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύξαι π
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετ
ἢ ξυγγενὴς ὤν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμ
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πι
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλού
οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτ
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγα
καὶ μήν στίβοι γε, δεύτερον τεκμή
ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφε
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ ξυνεμπόρου τ
πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μ
εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς ο
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφ
ΟΡ. εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφό
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν κα
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὥσπερ ἐξηὐχου πάλα
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ
ΟΡ. ξύνοιθ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλ
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμ
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι
ΟΡ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ γ' ὧδε μηχανορ
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θ

Ρ. κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
Λ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην ταῦτ' ἐγώ σε προὐννέπω.
Ρ. αὐτὸν μὲ νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς,
ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾷν ἐμέ·
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός·
ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
σπάθης τε πληγάς· εἰς δὲ θηρίων γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
Λ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾷν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη ξὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ξέεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἥμασι.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,
σιγᾶθ'· ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἔδοιμ' ἐγὼ πολὺ
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.

ΟΡ. οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἄξορθιάζων πολλά, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τάσδε πρὸς νόσους
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις

λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐριννύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν, οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
καὶ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἐξεργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρὴν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.
ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾷν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ

γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
πράσσουσα δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι
φάμενος, ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἄν, ἕκαθεν οὐρίσας,
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.
ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἢ μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει.
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;

ιάκτος ἄτα;
ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων
λάδους εὐφθογγοτέρους·
θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
ελάθροις ἐν βασιλείοις
α φίλον κομίσειεν.
ὑπ᾽ Ἰλίῳ
ος Λυκίων, πάτερ,
τος κατεναρίσθης,
ν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
ε κελεύθοις
τὸν αἰῶνα κτίσας,
τον ἂν εἶχες
ιαποντίου γᾶς
εὐφόρητον,
λοισι τοῖς
ὣς θανοῦσι,
ονὸς ἐμπρέπων,
ιος ἀνάκτωρ,
ς τε τῶν μεγίστων
ἐκεῖ τυράννων.
γὰρ ἧς, ὅφρ᾽ ἔζῃς,
λάχος πιπλάντων
τεισίμβροτόν τε βάκτρον.
ὁ Τρωΐας
φθίμενος, πάτερ,
ων δορικμῆτι λαῷ
αμάνδρου πόρον τέθαψαι.
, οἳ κτανόντες

νιν, οὕτω δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν,
πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· [ὀδυνᾶσαι γάρ.]
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΠΛ. τοῦτο διαμπερὲς οὗς ἵκετ' ἄπερ τε βέλος
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται·

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν
ἀνδρὸς θεινομένου,
γυναικός τ' ὀλλυμένας.
τί γὰρ κεύθω φρενός;
θεῖον ἔμπας ποτᾶται·
πάροιθεν δὲ πρώρας,
ὁρμὰς ἦται καρδίας
θυμός, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας,

γένοιτο χώρᾳ.
δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.
όμος μέν, φονίας σταγόνας
ς ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινὺς
ῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.
ῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;
ολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως
καὶ δωμάτων
πᾶ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;
αι δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ,
λύουσαν οἴκτον.
ε μὲν δύσελπις,
να δέ μου κελαινοῦται
τος κλυούσῃ.
' αὖτ' ἐπαλκὲς
, ἀπέστασεν ἄχος,
) φανεῖσθαί μοι καλῶς.
ν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τὰ περ
ɛν ἄχθεα πρός γε τῶν τεκομένων;
ι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
ὰρ ὥστ' ὠμόφρων,
; ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
ομμὸν Ἄρειον, εἴτε Κισσίας
πολεμιστρίας,
τοι πληκτὰ. πολύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν,

395 400 405 410 415 420

ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα·
ἄνωθεν ἀνέκαθεν κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ
κροτητὸν ἁμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰώ, ἰώ, δαΐα
πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἀνα-
κτ', ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οὔμοι.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν, ἀρὰ τίσει',
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
ΗΛ. ἐμασχαλίσθης δέ θ', ὡς τότ' ἔδυ.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νὶν, ὧδε θάπτει·
μόρον κτεῖναι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους,
ΟΡ. λέγεις πατρῴων μόρον.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν
ἄτιμος, οὐδὲν ἄξια.
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκα
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν
γράφου, δι' ὧτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·
τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.

δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.
λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις
ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα·
δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ·
ὸν ἐς φάος μολὼν,
γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.
ἄρει ξυμβάλοι, Δίκα Δίκᾳ.
ὶ, κραίνετ' ἐνδίκως·
μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
σιμον μένει πάλαι,
νοις δ' ἂν ἔλθοι.
ος ἐγγενὴς,
ῥάμουσος ἄτης
ἐσσα πλαγά.
τον' ἄφερτα κήδη·
κατάπαυστον ἄλγος
ιν ἔμμοτον.
ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
ἐναιρεῖν, αἱματηρᾶν
ατὰ γᾶς ὕδ' ὕμνος.
λύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
κατευχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
προφρόνως ἐπὶ νίκην.
τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
ιένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.
γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν

κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
ὅφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα·
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει·
δεῖ τοί νιν, ὡς ὤθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.

ΧΟ. γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις·
τοὺς μέν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων

ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω·
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς, τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀΰτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
τί δὴ πύλησι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;

εἰ δ' οὖν ἀμείψω βηλὸν ἕρκειον πυλῶν,
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

Ο. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει στρ. ά.
δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη,
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες πεδάοροι,
πτηνά τε καὶ πεδοβά-
μονα, κἀνεμοέντων
αἰγίδων φριάσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν- ἀντ. ά.
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
καὶ παντόλμους
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους θ' ὁμαυλίας;

Θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑποπτέροις στρ
φροντίσιν δαεὶς,
τὰν ἃ παιδολύ-
μας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν,
κάουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἡλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησε,
σύμμετρόν τε διὰ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.
ἀλλὰ δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν ἀντ
φοινίαν Σκύλλαν,
ἃ τ' ἐχθρῶν ὕπερ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
πεισθεῖσα δώροισι Μίνω,
Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασα προβούλως
πνέονθ' ἃ κυνόφρων ὕπνῳ.
κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμεσθ' ἀμειλίχων σ
πόνων, ἄκαίρως δὲ, δυσφιλὲς γαμήλευμ', ἀπεύχετον δόμοις,
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας·

᾽ ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων
:εἶαν ἄτολμον αἰχμάν.
δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
γοᾶται δὲ δήπουθεν κατά-
ον· εἴκασεν δέ τις
όν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
γήτῳ δ᾽ ἄχει
ν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
ὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
δ᾽ οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
ίγχι πλευμόνων ξίφος στρ. δ'.
ίαν ὀξυπευκὲς σοῦται
ίκας.
θέμις γὰρ, οὐ
δον πατούμενον.
Διὸς
παρεκβάντες οὐ θεμίστως.
δ᾽ ἐρείδεται πυθμήν. ἀντ. δ'.
κλκεύει δ᾽ Αἶσα φασγανουργὸς·
δ᾽ ἐπεισ-
δώμασιν,
ον παλαιτέρων.
ιύσος
κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.
κῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
ον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ᾽ αὖθις, ἐνδόμοις;
τόδ᾽ ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
ριλοξένη ᾽στὶν Αἰγίσθου βία.
:ούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἧκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι παγδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
γυνή, τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
ΚΛ. ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν
ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κλεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένον
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἑφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πά
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα

σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
οἳ γὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν πανάθλιαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβύλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.
ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
οὗτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τοὐσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυροῦντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνω τάδε.

ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε καὶ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
ΧΟ. εἶεν, φίλαι δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἄκτὴ
χώματος, ἥ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ΟΙ. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν,
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμέν
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας
λύπῃ δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
ΤΡ. Αἴγισθον, ἥ κρατοῦσα τοὺς ξένους, καλεῖ
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
ἔθετο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεὐθυνσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις, κο
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
φρήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἡ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ
ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα,

ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ', ἐμὴν ἦλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἐτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμός, ἢ δίψη τὶς, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
τούτων πρόμαντις οὖσα. πολλὰ δ' οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

Ο. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἑσταλμένον;

Ρ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

Ο. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;

Ρ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

Ο. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα
μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
ΧΟ. νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
τὰ σώφρονα εὖ μαιομένοις ἰδεῖν
διαδικάσαι πᾶν ἔπος.
ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
ἔ ἔ, πρὸ δὲ δὴ χθῶν
τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.
ἐπεί μιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
πημάτων, ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς
μέτρον. τίς ὃν σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα;
οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων
πλουταγαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλύετε, σύμφρονες θεοί.

τῶν πάλαι πεπραγμένων
θ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,
κλῶς κτάμενον. ἆ
αίων στόμιον, εὖ
δεῖν δόμον ἀνδρὸς,
ἐλευθερίως
ὅς τ' ἰδεῖν φιλίοις
δνοφερὰς
ρας. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
Μαίας ἐπιφορώτατος
οὐρίαν θέλων.
δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων,
ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
μέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
ε δὴ πλοῦτον
ον λυτήριον,
οὐριοστάταν
ρεκτὸν γοή-
μον μεθήσομεν
τὰ δ' εὖ,
μὸν κέρδος ἀέξεται τόδε·
ἀποστατεῖ φίλων.
θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων,
ς πατρὸς ἔργῳ, θροούσᾳ
, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
αίνων ἐπίμομφον ἄταν,
ς τ' ἐν φρεσὶν

καρδίαν σχέθων,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπόλλυς μόρου.

ΑΙ. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοι
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκωμένοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΤΡ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὗτοι φρένα κλέψει' ἂν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη, κἀπιθοάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,

ἦ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων,
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
ἦ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων, ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις,
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἆψειν. εἶη δ' ἐπὶ νίκῃ.
ἔ, ἔ, ὀτοτοτοῖ.
ἔα, ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου·
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὥστ' ἄρῃξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰού, ἰού. κωφοῖς ἀὐτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.
τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
οἴ' γώ. ξυνῆκα. τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὗν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·

εἰδῶμεν, εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἴ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδέσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα,
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, δί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους;
ΟΡ. δίχως ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μὴ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτην

Ο. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
Η. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
Ο. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμέρας ἔσω.
Η. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
Ο. σὺ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
Η. ὅρα, φύλαξε μητρὸς ἐγκότους κύνας.
Ο. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
Η. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
Ο. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόρον.
Η. οἵ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ἦ κάρτα μάντις οὔ 'ξ ὀνειράτων φόβος.
Ο. ἔκανές γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
Ο. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ.
βαρύδικος ποινά.
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν
ὁ πυθοχρήστας φυγάς.
θεόθεν δὲ φραδαῖσιν ὥρμημένος
ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων,
ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας, ἀντ.
δολιόφρων ποινά.

ἔθιγε δὲ μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα· δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς·
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·
τἀπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει·
ἄξειν' ἀδόλως δολίαν
βλαπτομέναν ἐν χρόνοις
θεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ ἐπ
ὑπουργεῖν κακοῖς.
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν,
παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφῳρέθην
ψάλιον οἴκων.
ἄναγε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον·
καμαιπτεῖ σε κεῖσθ' ἀεὶ,
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
ἅπαν ἐλατήριον. τύχα δ'
εὐπροσώπῳ κοίτᾳ
τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις,
μετοικοδόμων
πεσοῦνται πάλιν, παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.
ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι
φίλοί τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη

στιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
ιοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
υνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
χάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
; τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
νατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
ιστρον ἀνδρῶν δείξαθ', ὡς ἴδοι πατὴρ,
ύμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
' παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτε,
νδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
ητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμου, δίκην·
δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
τέκνων ἥνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
' τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν.
ι δοκεῖ; μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
ν θίγουσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
ῆς ἔκατι κἀδίκου φρονήματος.
' προσείπω, καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν,
μα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
ης κατασκήνωμα, δίκτυον μὲν οὖν.
ν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
' ἀπαιδίλημα, κἀργυροστερῆ
νομίζων· ταῦδέ τ' ἂν δολώματι
ὸὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
ἐ μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ

γένοιτ᾽· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄ
ΧΟ. αἴ, αἴ μελέων ἔργων·
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
ἔ, ἔ, μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μ
φᾶρος τόδ᾽, ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξί
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλετο
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλ
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρώ
πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προσφωνῶν
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε π
ἄζηλα νίκας τῆσδ᾽ ἔχων μιάσματα.
οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
διὰ πάντ᾽ ἄτιμος ἀμείψεται·
ἐς μόχθον δ᾽ ὁ μὲν αὐτίχ᾽, ὁ δ᾽ ἔπειτ᾽ ἔζεν.
ΟΡ. ἄλλος γ᾽ ἄν εἰδῇ, τοῦτ᾽ ἄρ᾽ οἶδ᾽ ὕπη τι
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμο
ἐξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φό
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ᾽ ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλο
κτανεῖν τέ φημι μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκ
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγ
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζο
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ᾽ ἐ
πράξαντι μὲν ταῦτ᾽, ἐκτὸς αἰτίας κακ
εἶναι, παρέντι δ᾽ οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίζεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ᾽, ὡς παρεσκευασμένο

θαλλῷ καὶ στέφει, προσίξομαι
όν θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον,
φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
ύδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
:πέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
ρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
:ρεῖν μοι, λεὼς ἐπορσύνθη κακά.
ήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
:θνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
πράξας, μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα
ονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
ας πᾶσαν Ἀργείην πόλιν,
κόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
αὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
νες, καὶ πεπλεκτανημέναι
ρακουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
όξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
ιν; ἴσχε, μὴ φύβου νικῶ πολύ.
όξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
ρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.
λλον, αἵδε πληθύουσι δὴ,
των στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
αρμός. Λοξίου δὲ προσθίγων,
σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
δὲ, κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ροίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων

θεὸς φυλάσσοι καιρίοις ἐν συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου.
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλειον πάθη·
λουτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ
ἢ μόρον εἶπον.
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακυιμισθὲν μένος ἄτης;

ΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩ
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω Θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τίς· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς, ἄλλη παῖς χθονὸς, καθέζετο
Φοίβη, δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοιβῳ. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν Θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.

τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται,
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχιος ἐστρατήγησεν θεὸς,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·
Πλείστου τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Λία.
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων, μακρῷ
ἄριστά δοῖεν, εἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς,
ἵτων πάλιν λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
ἢ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν· ἀντίπαις μὲν οὖν
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματί
στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ. τῆδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·

κῦτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
ποτ᾽ ἤδη Φινέως γεγραμμένας
ον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
, μέλαιναι δ᾽ ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
υσι δ᾽ οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν·
ἱσμὸς οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
· δίκαιος, οὔτ᾽ ἐς ἀνθρώπων στέγας.
λον οὐκ ὔπωπα τῆσδ᾽ ὁμιλίας·
τις αἶα τοῦτ᾽ ἐπεύχεται γένος,
υδ᾽ ἀνατεὶ, μὴ μεταστένειν πόνων.
ὔθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
μαντις δ᾽ ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
ἴσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
παρεστὼς, καὶ πρόσω δ᾽ ἀποστατῶν,
ῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
ἰν ἁλοῦσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
· πεσοῦσαι δ᾽ αἱ κατάπτυστοι κόραι,
ι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
τις, οὐδ᾽ ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
ν δ᾽ ἕκατι κἀγένοντ᾽· ἐπὶ κακὸν
ῃ νέμονται, Τάρταρόν θ᾽ ὑπὸ χθονὸς,
᾽ατ᾽ ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
γάρ σε καὶ δι᾽ ἠπείρου μακρᾶς
᾽ ἀνατεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
τε πόντον, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.

καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε,
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς
Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων πέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
ΚΛ. εὕδοιτ' ἄν, ὠὴ, καὶ καθευδουσῶν τί σεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προὐννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,

; τ᾽ ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν᾽ ἐπ᾽ ἐσχάρᾳ πυρὸς
ον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
πάντα ταῦτα λαξ ὁρῶ πατούμενα.
᾽ ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
υσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ὑσαθ᾽ ὡς ἔλιξα τῆς ἐμῆς πέρι
ῆς, φρονήσατ᾽, ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ῥ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
(μυγμός.)
ιτ᾽ ἂν, ἄνηρ δ᾽ οἴχεται φεύγων πρόσω.
ις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
(μυγμός.)
ν ὑπνώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
εῦς δ᾽ Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
(ὠγμός.)
ς, ὑπνώσσεις, οὐκ ἀναστήσει τάχος;
οι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
(ὠγμός.)
ος πόνος τε κὐριοι συνωμόται
ῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
(μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)
ε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.
ῥ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ᾽ ἅπερ
ν μέριμναν οὔποτ᾽ ἐκλιπὼν πόνου.
ῥᾷς; ἄνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
᾽ ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖς ὕπνῳ.
ησον ἥπιαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι·

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἀτμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρὶ,
ἔπου, μάραινε δευτέρους διώγμασιν.

ΧΟ. ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.
ἰοὺ, ἰοὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι· στρ.
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
ἐπάθομεν πάθος δυσαχθές, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ·
ὕπνῳ κρατηθεὶς' ἄγραν ὤλεσα.
ἰὼ, παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλῃ. ἀντ.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρὸν,
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν, στρ.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ·
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
πάρεστι μαστίκτορος,
δαΐου δαμίου.
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ ἀντ.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
φονολιβῆ θρόνον

ς, περὶ κάρα
ῶς ὀμφαλὸν
εἶν αἱμάτων
αἱρούμενον ἄγος ἔχειν.
ὲ, μάντις ὢν, μιάσματί στρ. γ'.
ανας αὖ-
αὐτόκλητος,
ον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
ῖς δὲ μοίρας φθίσας.
ιυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, ἀντ. γ'
ν φυγὼν,
λευθεροῦται.
ιος ὤν, ἕτερον ἐν κάρᾳ
ἐκείνου πάσεται.
ω, τῶνδε δωμάτων τάχος
:παλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
βοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
ιυ θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἴλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ιρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
ιγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
ακοῦ τε χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία·
ε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
παγέντες. ἆρ' ἀκούετε;
ἰς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
ἔχουσαι. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
λέυντος ἄντρον αἱματορρόφου

οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὗ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
πολίμης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ΕΥ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπρωξας, ὡς παναίτιος.
ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΕΥ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μή;
ΕΥ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τοῦσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΕΥ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδ' ἰοδόκους.
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
ΕΥ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΕΥ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ.
ΕΥ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κἀρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ.
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη,
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
ἢ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ·
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,

ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
νδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.
σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγει·
, ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας,
ι τόνδε φῶτα καὶ κυνηγέτις.
' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
οστροπαίου μῆνις, ἣν προδῶ σφ' ἐκών.
' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
μβλὺν ἤδη, προστετριμμένον τε πρὸς
ιν οἴκοις, καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
ιμὶ δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
φυλάσσων ἀκαμένῳ τέλος δίκης.
τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐμφανὲς τέκμαρ.
δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
ματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
ἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
ἐς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
χνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεπολμανται τόπος,
τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
διώκουσ', οὐδὲν ὕστερα νεώς.

λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ὅμα,
εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέ
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀν
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι, πράκτορες αἵμο
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.
μᾶτερ ἆ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νὺξ ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν,
ποινᾶν κλῦθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ὑ
νὶς μ' ἄτιμον τίθησι,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἄ-
γνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπά,
παραφορά, φρενοδαλὶς,
ὕμνος ἐξ Ἐριννύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὐων βροτοῖς.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι
ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς δμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν

· θανὼν δ᾽
λεύθερος.
θυμένῳ
παριακοπὰ,
φρενοδαλὶς,
ινυύων,
νῶν, ἀφόρ-
ν βροτοῖς.
ι λάχη στρ. β΄
ὶν ἐκράνθη·
ὶ᾽ ἀπέχειν
τις ἐστὶ
ιετάκοινος.
δὲ πέπλων
ληρος ἐτύχθην.
ὸρ εἰλόμαν
ὅταν Ἄρης,
φίλον ἕλῃ·
διόμεναι
θ᾽, ὅμως
ὑφ᾽ αἵματος νέου.
ι δ᾽ ἀφελεῖν
μερίμνας·
έλειαν ἐμαῖ-
τικραίνειν,
ρισιν ἐλθεῖν.
ίματοσταγὲς
θνος τόδε λέσχας
ατο.

μάλα γὰρ οὖν ἁλωμένα
ἄγκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
σφαλερὰ τανυδρόμοις
κῶλα δύσφορον ἄταν.
δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρ
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
σμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρο
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πι
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δ
ται πολύστονος φάτις.
μέτεστι γάρ· εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες σεμναὶ,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχη θεῶν διχοστατοῦν-
τ' ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυσοδοπαίπα
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί
τε καὶ δέδοικε βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιὸν, οὐ-
δ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χ
τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφ

θεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν,
Ἀκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην,
Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
χαλκώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
τον δώρημα Θησέως τόκοις·
διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
ν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
; ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα,
τοτ' ἐστέ· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
; τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
ν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις,
ὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι.
δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.
μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
μ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
κτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖ φυγάς;
ς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων
ΕΥ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὥς
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγ
ΕΥ. ἀλλ᾽ ὅρκον οὐ δέξαιτ᾽ ἄν, οὐ
ΑΘ. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶ
ΕΥ. πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν
ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾷ
ΕΥ. ἀλλ᾽ ἐξέλεγχε, κρῖνε δ᾽ εὐθεῖο
ΑΘ. ἢ κἄπ᾽ ἐμοὶ τρέποιτ᾽ ἂν αἰτί
ΕΥ. πῶς δ᾽ οὔ; σέβουσαι γ᾽ ἀξί
ΑΘ. τί πρὸς τάδ᾽ εἰπεῖν, ὦ ξέν᾽, ἐ
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ᾽ ἀμυνά
εἶπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέ
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς
σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθ
ΟΡ. ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶ
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ᾽ ἀφαιρή
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ᾽
πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τὸ σὸν ἑφε
τεκμήριον δὲ τῶνδέ τοι λέξω
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμνα
ἔστ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλ
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ᾽ ἀφι
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτ
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ᾽ ἐκ
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσ

ς εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
μον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
;. οὗτος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολὼν
ν· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι
σα, λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
ιατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ι τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
όνος ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
νδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ροφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
ι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
; γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ίγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε
δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
προςῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.
δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
ν αὖθις· ἰὸς ἐκ φρονημάτων
τεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
α μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,
ν δὲ δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
δικαστὰς ὅρκίων αἱρουμένους,

Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θ
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκ
καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὅρ
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἑ
ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικο
ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων
Θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα τε καὶ βλάβα
τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐ-
χερείᾳ ξυναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδύτρωτα
πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
ψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν,
προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
οὐκέτ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δέ [τις] μάταν παρηγορ
μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
ἰὼ δίκα,
ἰὼ, θρόνοι τ' ἐρινύων.

ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ'· ἐπει-
δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας.
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ ἀντ. β'.
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίας ἀνατρέφων,
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
μήτ' ἄναρκτον βίον, στρ. γ'.
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος
θεὸς ὤπασεν,
ἄλλᾳ δ' ἄλλ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις
τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω, ἀντ. γ'.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν,
κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ

ποδὶ λὰξ ἀτι-
σῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων
σέβας εὖ προτίων,
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων
αἰδόμενός τις ἔστω.
ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,
δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολβος ἔσται·
πανώλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γέν
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παραι
τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκ
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ-
δέν· ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ
γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ φι
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμιχ
δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέο
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας,
ὦλετ' ἄκλαυστος, αὐτος.
ΑΘ. κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κ
ἢ τ' οὖν * * * διάτορος Τυρσ
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος π
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στ
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλ

ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς,
τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον·
ὑνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνώσθῃ δίκη.
Ἀπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
ὐδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.
ερτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,
νδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
ὔδε μητρὸς τοῦ φόνου σὺ δ' εἴσαγε
πίστα, τήνδε κυρώσων δίκην.
ῦ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
᾽ ἀμείβου πρὸς ἔπος ἓν μέρει τιθείς·
ητέρ' εἶπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
κ· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
μένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
οῦ δ' ἐπείσθης, καὶ τίνος βουλεύμασι;
ῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ῦρύ γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἐρεῖς τάχα.
θ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
σι νῦν πέποιθε μητέρα κτανών.

οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πίλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΧΟ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν,
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθαν Θησέως κατὰ φθόνον

στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν, φόβος τε ξυγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν
σχήσει, τύ, τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους,
κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι· βορβόρῳ δ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθῃσιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.

Ο. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

Α. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

Ο. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,

αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, κα
πάλαισμ' ἄφυκτον τε
σωτήριόν τε καὶ δυρ
ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλ
καθιππάσασθε, κἀκ
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλι
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας στο
χθονίαφόρον· ἐκ δὲ
λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκν
ἰὼ δίκα, πέδον ἑπεσα
βροτοφθόρους κηλῖδ
στενάζω; τί ῥέξω;
γέγωμαι; δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον,
ἰὼ, μεγάλατοι
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς
ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βα
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλ
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμ
αὐτός θ' ὁ χρήσας, α
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δι
ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε
σκήψησθε, μὴ θυμοῖ
τεύξηι, ἀφεῖσαι δια

βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρων.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδικου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις;
ἕξειν, ὑπ' ἄστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
Χ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους ἀνιαλ.
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
ἰὼ δίκα, πέδον ἐπεσσυμένος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι; δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον,
ἰὼ, μεγάλατοι
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
Δ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
καἰγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνὸς ἔστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.

κοίμα κελαινοῦ κύματο
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνε
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε
Θύμη, πρὸ παίδων καὶ
ἔχουσ', ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπ
ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατ
ἄτιστον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος, ἅπαντι
οἲ οἲ, δᾶ φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται
πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμί
Θεῶν δυσπάλαμοι
παρ' οὐδὲν ἦραν δύλοι
ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γι
καίτοι γεμὴν σὺ κἀρτ'
φρονεῖν δὲ καμοὶ Ζεὺς
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθ
ὑπιφρόνων γὰρ τιμιώτε
ἔσται πολίταις τοῖσδε.
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δό
τεύξει παρ' ἀνδρῶν κα
ὅσην παρ' ἄλλων οὔπο
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς
μήθ' αἱματηρὰς θηγά
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς

μηδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτύρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

Ο. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, ἀνάλ.
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γῆν οἰκεῖν
ἀτίστον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
οἲ οἲ, δᾶ φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται
πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμίαν
θεῶν δυσπάλαμοι
παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

Α. οὗτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·
ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιά, καὶ πολισσούχων βροτῶν,
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.

ἔξεστι γάρ σοι τῇδε
εἶναι δικαίως ἐς τὸ
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύ
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τ
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐ
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὦ
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι ξυμ
ΧΟ. καί μοι πρὸ παντὸς
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λε
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, κο
ΑΘ. τοὶ γὰρ κατὰ χθόν'
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τ
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆ
καὶ ταῦτα γῆθεν, ἐ
ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέ
εὐηλίως πνέοντ' ἐπι
καρπόν τε γαίας καὶ
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντι
καὶ τῶν βροτείων σ
τῶν δυσσεβούντων
στέργω γάρ, ἀνδρὸς
τὸ τῶν δικαίων τῶν
τοιαῦτα σοῦστι. τῶ
πρεπτῶν ἀγώνων οὗ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν
ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος
οὐδ' ἀτιμάσω πόλι
τάν καὶ Ζεὺς ὁ παγ

φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
ᾧ τ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρύσαι
φαιδρὸν ἅλιου σέλας.

Θ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὅλεθρος,
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Ϡ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. ά.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν,
τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος,
μηλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,
συν διπλοῖσιν ἐμβρύοις,
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος
πλουτόχθων ἑρμαίαν

δαιμόνων δόσιν τίοι.
ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει. μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρίχουσαι.
ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους
δότε, κύρι' ἔχοντες
θεαὶ, τῶν Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρύνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
ἐνδίκοις ὁμιλίαις
παντᾷ τιμιώταται θεῶν.
ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ
τῇ μὴ προφρόνως ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα πειθοῦς
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπαγηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.
ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν

μήποτ᾽ ἐν πόλει στάσεν
τᾷδ᾽ ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις
μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
δι᾽ ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἅρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ᾽ ἀντιδιδοῖεν
κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ᾽ ἐν βροτοῖς ἄκος.
ϑ. ὧρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
δόδον εὑρίσκειν
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες, καὶ γῆν, καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντες διάγοντες.
ϑ. χαίρετ᾽ ἐν αἰσιμίαις πλούτου, στρ. γ'.
χαίρετ᾽ ἀστικὸς λεὼς,
ἵκταρ ἥμενοι Διὸς,
παρθένου φίλας φίλοι
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ᾽ ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἄζεται πατήρ.
ϑ. χαίρετε χ᾽ ὑμεῖς· προτέραν δ᾽ ἐμὲ χρὴ
στείχειν Θαλάμους ἀποδείξουσαν.
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν

ὅτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι,
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, [ἐπιδιπλοΐζω,] ἀντ. ϛ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες, οὕτι μέμψεσθε συμφορᾶς βίου.

ΑΘ. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν δικαίως. ὅμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς εὐθήμασι
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος δρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡ. βάτ' ἐκ δόμων, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες,
ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.

αμεῖτε δέ· χωρεῖτε
ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
τιμαῖς καὶ θυσίαις πε-
πταί, τύχᾳ τε.
αμεῖτε δὲ πανδαμεί.
ι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
ᾧ τε σεμναὶ, πυριδάπτῳ
πάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'
ὶξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
νδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.
λάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
ὼ μοῖρα τε συγκατέβα.
ὶξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

ΚΕΤΙΔΕΣ.

Α ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟ. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον
νάϊον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων
λεπτοβαθῶν
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι·
ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος,
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον·
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν ἦν
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνητου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.

τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ,
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
ἅλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετεριξάμενον πατραδελφίαν
τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι.
νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι στρ. α
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἵνίν τ'
ἀνθονομούσας προγόνου
βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ'
ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·

δυσπαραβούλοισι φρεσὶν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ'
ἀπάτᾳ μεταγνούς.
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
ἰὴ, ἰή.
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ
[θρεομένη μέλη,]
ζῶσα γόοις με τιμᾷ.
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ' αὐδὰν
εὐακοεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλὸ
ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάνατος ἅπτῃ.
ἰὼ, ἰὼ,
ἰὼ, δυσάγκριτοι πόνοι.
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ' αὐδὰν
εὐακοεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
λίνοισιν, ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
πλάτα μὲν οὖν λινορράφής τε
δόμος ἅλα στέγων, δορὸς

ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
οὐδὲ μέμφομαι· τε-
λευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ
πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμένης κτίσειε,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.
Θέλουσα δ' αὖ Θέλουσαν ἁγνά μ' ἀντ. ζ'.
ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
παντὶ δὲ σθένουσι, δι-
ωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας
ἄδμήτας ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν.
εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς στρ. ζ'.
ἢ διόκτυπον γένος,
τοὔγγαιον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἐξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
χοννῶ δ' ἄταν

γαμετᾶς οὐρανόνικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοις
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ᾽ ἀτιμάσας, τὸν αὖ-
τός ποτ᾽ ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ᾽ εὖ κλύοι καλούμενος.

ΠΡ. παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονο
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πι
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν
ἀὼν, φυλάξαι τἄμ᾽ ἔπη δελτουμ
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρ
σὺριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ᾽ ὑπασπιστῆρα καὶ δορυ
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ᾽
τάχ᾽ ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρ
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμ
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ᾽ ἐπόρνυται
ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὕνεκ᾽, ὦ κό
πάγον προσίζειν τῶνδ᾽ ἀγωνίων
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἀρᾷ
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκο
ἱκετηρίας, ἀγάλματ᾽ αἰδοίου Διό
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν ξυνωνί

αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τἀσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
ἔτω πρόσωπον ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
Ο. πάτερ, φρονοῦντως πρὸς φρονοῦσας ἐννέπεις.
φυλάξομεν δὲ τἀσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
Ρ. μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
Ο. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
Ρ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἰκτειρε μὴ Ἰπολωλότας.
Ο. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἂπ' ὄμματος.
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
Ρ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
Ο. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἂπ' οὐρανοῦ θεόν.
ἰδὼν ἂν αἴσαν τήνδε συγγνώῃ βροτοῖς.
Ρ. ξυγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
Ο. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
Ρ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
Ο. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.
Ρ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἕλλήνων νόμοις.
Ο. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
Ρ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν

σέβεσθ'. ἐν ἁγνῷ δ', ἐσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαιόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα,
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει ταὐτὰ νήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑ. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλοι,
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν ξυνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν δ σημανῶν.

ΚΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοὶ
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις Πελασγοῦ, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.

ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα·
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
Στρυμών τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περῥαίβων χθόνα,
Πίνδου τε ταὐπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε ταὖπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων·
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μήνη καὶ δάκη,
δράκονθ' ὅμιλον, δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργείᾳ χθονὶ,
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσ' ἂν ἤδη ταὖτ' ἐμοῦ τεκμήρια,
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
Ο. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος. Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
Α. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξὶν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.

καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύπ
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων
Ἰνδοὺς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους τ' Ἀμαζ
εἰ τοξυτευχεῖς ἦτε, κἀρτ' ἂν ἤκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέο
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σό

ΚΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί,
ἣν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ–
* * * * * *

ΒΑ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα παλλακισμάτ
* * * * * *

ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΚΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
ΚΟ. φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΚΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῦ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΚΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
ΒΑ. τί δ' οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΚΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον,
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλα
ΒΑ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.

Ο. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
Α. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο;
Ο. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
Α. τί οὖν, ὁ Λῖος πόρτις εὔχεται βοός;
Ο. Ἔπαφος ἀληθῶς ὑσίων ἐπώνυμος.
Α. * * * * * *
Ο. Λιβύη μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.
Α. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;
Ο. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
Α. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
Ο. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοστόπαις.
Α. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' εὐφώνῳ λόγῳ.
Ο. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος,
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.
Α. δοκεῖτ' ἔμοιγε τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
Ο. ἄναξ Παλασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὖχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν,
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
Α. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
Ο. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.
Α. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
Ο. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
Α. σθένος μὲν οὕτω μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
Ο. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμῶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΚΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα σὺ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
ΚΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἰ πέρ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΚΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἑστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἔδρας κατασκίους.
ΚΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.
ΧΟ. Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. ά
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λευκόστικτον ὡς δάμαλιν ἄμπετραις
ἠλιβάτοισιν. ἀλκᾷ
πίσυνος μέμυκε φράζου-
σα βοτῆρι μόχθους.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομυθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.
ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ. ά
ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γέρων ὤν
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, οὕπερ
ἱεροδόκα θεῶν λήμ-
ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἄγνου.
ΒΑ. οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαός ἐκπονεῖν ἄκη.

ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πλέρος,
ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

Ο. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β'.
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός·
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσον.

Α. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν.

Χ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος
δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.

Α. εἰ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν, στρ. γ'.
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

Χ. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλάμενος δίκαν
κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καὶ ποτὲ
εἴπῃ λεώς, εἴ που τι μὴ τοῖον τύχοι,
ἐπίλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. ἡ.
Ζεὺς ἑτεροῤῥέπης, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων, μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὦδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθερῶ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΧΟ. φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. ἀ
πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος,
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὁρμέναν·
μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. ἀ
πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
παῦ κράτος ἔχων χθονός.

γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον.
μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'
ἀπὸ βρετέων βίᾳ
δίκας ἀγομέναν
ἵππηδόν, ἀμπύκων
πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς,
μένει ἀντιτίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.
καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τυῖς πόλεμον αἱρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἅτης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΚΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν, οὗ με φεύξεται.
ΚΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.
ΚΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον, τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.
ΚΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ.
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ ξυζωμάτων;
ΚΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ΚΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεόν.
ΒΑ. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.
ΚΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὣς, ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκε, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
ἵζ, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἁφλέκτως τέκμαρ

πάντες πολῖται· μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτος εἰσιδὼν τάδε,
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
P. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρεθέντα πράξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεος
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέχῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
A. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστυκοὺς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
O. τοὐτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νεμεῖς ἐμοί;
A. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
O. καὶ δή σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
A. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
O. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
A. οὗτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.
O. ἀλλ' ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
A. εὔφημον εἴη τοὖπος εὐφημουμένῃ.

ΚΟ. οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΚΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενί.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς ξυγκαλῶν ἐγχωρίους,
πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ
καὶ σὸν διδάξω πατέρα, ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.
ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α'
μακάρτατε, καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πείθου τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανοζυγάταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν ἀντ. α'
παλαίφατον ἀμέτερον
γένος, φιλίας προγόνου γυναικός·
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
γενοῦ πολυμνήστωρ, ἔφαπτορ Ἰοῦς,
δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β'
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπᾶς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα

φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα. διχῇ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει·
ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας ἀντ. β'.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
περᾷ δὲ Τευθραντος ἄστυ Μυσῶν,
Λύδιά τε γύαλα·
καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε [γένη] διορνυμένα·
τοὺς ποταμοὺς δ' ἀενάους,
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.
ἵκνεῖται δ', εἰσικνουμένη βέλει στρ. γ'.
βουκόλου πτερόεντος,
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὃν τ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος,
ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροβα-
λήτοις θείας Ἥρας.
βροτοὶ δ' οὗ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
χλωρῷ δείματι θυμόν
πάλλοντ', ὄψιν ἀϊθη,
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.

καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ Θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;
Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.
* * * *
βία δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, θακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δίον ἀψευδεῖ λόγῳ,
γείνατο παῖδ' ἀμέμφῃ,
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών,
φυσίζοον γένος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
τις γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέ-
ξοι Ἐπάφου, κυρήσαις.
τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
πατὴρ φυτουργός, αὐτόχειρ ἄναξ * *
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὖρος Ζεύς,
ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔ τινος θοάζων
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
σπεῦσαί τι τῶν δυΐλιος φέρει φρήν.

Ρ. θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
Δ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοὶ,
ἔνισπε δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος·
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.
Ρ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὡς ἂν ἡβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,
καθρύσιάστους, ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστυκόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν,
ἀμήχανον βύσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.
Δ. ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,

τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.
νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
κταῖα γένει χεοῦσας·
μήποτε πυρίφατον
τὰν Πελασγίαν πόλιν,
τὸν ἄχορον βοὰν
κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις
Θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
οὕνεκ' ὤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς,
πολίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·
οὐδὲ μετ' ἀρσένων
ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
σαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδύμενοι
πράκτορά τε σκοπὸν
δυσπολέμητον, ὃν οὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων
μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
τοιγὰρ ὑποσκίων ἐπ
στομάτων ποτάσθω
φιλότιμος εὐχὰ,

μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τῶνδε πόλιν κενώσαι·
μηδ' ἐπιχωρίοις ⋆ ⋆
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.
καὶ γεραροῖσι πρεσβυ- ἀντ. β'.
τοδόκοι γεμύντων
θυμέλαι, φλεγόντων θ',
ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον Διὶ ὑπέρτατον,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί·
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.
μηδέ τις ἀνδροκμὴς στρ. γ'.
λοιγὸς ἐπελθέτω,
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν,
δακρυογόνον Ἄρην
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
νοὐσων δ' ἐσμὸς ἐπ' ἀστῶν
ἴζοι κράτους ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσᾳ νεολαίᾳ.

καρποτελεῖ δέ τοι ἐ
Ζεὺς ἐπικραινέτω
φέρματι γᾶν πανώρῳ.
πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς
πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν
εὔφημον δ' ἐπιβοῶεν
Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί·
ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.
φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς σ
τὸ δίμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
Θεοὺς δ', οὓς γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀ
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνηφόροισι βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν Θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει
στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεὼ
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁ
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου πλώς

ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας, τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
Ο. ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
Α. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
Ο. ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ;
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
Α. θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.
Ο. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. ά.
ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. ά.
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
ῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
όλει μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ.
λλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβριᾳ
ἄλπει βραχίον' εὖ κατεῤῥινημένους.

ΚΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ.β'
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δολόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρευὶν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑ. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

ΚΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ.β'
δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν
οὐδὲν ἐπαΐοντες.

ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.

ΚΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλὴ, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μελεῖν θεῶν,
πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέροντ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟ. ἰὼ γᾶ βουνῖτι, ἔνδικον σέβας, στρ.δ'
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Δπίας

χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσι γειτονῶν Διὸς,
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
ἅμπτᾶσα δ' ὥσει
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
ἄφυκτον δ' οὔκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. ἀντ. α.
μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
πρόπαρ θανοῦσας δ' Ἅιδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β.
πρὸς ὃν νέφη δι' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
βεικτος οἰύφρων ἐρημὰς
γυπίας πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι.
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β.
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλιαικτῶν κακῶν.
ἐλθέτω, [ἐλθέτω] μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.
τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;

ἴυζε δ' ὀμφὰν, οὐράνια
μέλη ἱέτανα θεοῖσι, καὶ
τέλεα δὲ μοι πῶς, πλόμενά μοι
λύτιμα.
μάρμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαν εἰ φιλεῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
δύσφορον ἀρσενογενές,
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου.
τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν;
ό, ό, ό, ά, ά, ά.
ὅδε μάρπτις ναῖος, γαῖος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰὸφ, ὄμ
αὖθι κάκκας νο
δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἰὲ, ἰὲ,
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
δύσφορα ναῒ κἀν γᾷ.
ἄναξ προτάσσου.

ΚΗ. σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.

Ο. οὐκοῦν, οὐκοῦν,
τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός.
Η. σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον
ἁλμήεντα πόρον,
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλου,
αἷμον' ἵζω σ' ἐπ' ἀμίδα
ἡσυδουπία τἄπιτα·
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ, φρενὸς ἄιαν.
Ο. ἰὼ, ἰοῦ.
Η. λεῖφ' ἕδρανα, κἰ' ἐς δόρυ,
ἀτίετ' ἀνὰ πύλιν εὐσεβῶν.
Ο. μήποτε πάλιν εἴδοι
ἁλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἅγιος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας,
γέρον.
Η. σὺ δὲ ναῖ, ναῖ
βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα
βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν
ὀλομέναις παλάμαις.
Ο. αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.

καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὅλοιο
δι' ἀλίῤῥυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον
γῶμα πολυψάμαθον ἁλαθεὶς
εὐρείαις εἰν αὔραις.

ΚΗ. ἴϋζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς.
Αἴγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
ἴϋζε καὶ βύα πικρότερ' ἀχέων,
οἰζύος ὄγμ' ἔχων.

ΚΟ. οἴ, οἴ, οἴ, οἴ, οἴ, στρ.
λύμασις ἦ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι·
περιχριμπτὰ βρυάζεις,
ὅς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψει—
εν ἄϊστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὗτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

ΚΟ. οἴ, οἰ, πάτερ, βρετίεσσα στρ.
ῥοσάται μαλδαάγει.
ἄραχνος ὡς βάδην.
ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

ΚΟ. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις, στρ.
ἔχιδνα δ' ὡς μ[ε]

τί ποτ' ἐνδακοῦσα.
ὀτοτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΧΟ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
ΚΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι, δάμναμαι. στρ. δ'.
ΧΟ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.
ΚΟ. διωλόμεσθα. στρ. ε.
ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.
ΧΟ. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις τῶν ἐμῶν λόγων.
ΒΑ. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΧΟ. τί δ' ἠπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχί, τἀπολωλόθ' εὑρισκων ἐγώ;
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΧΟ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΧΟ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΧΟ. ἄγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.
ΧΟ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῇς, ἐννέπω, σαφέστερον.
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἧκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρή; τοὔννομον χρόνῳ μαθὼν,
ἴσωσον αὐτός, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πύλεως μία
ψῆφος κέκραναται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτιχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. ἴσθι τάδ', ἤδη πόλεμον αἱρήσει νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῇσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλοις ὀπάοσι
Θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πάλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλεισμένην.

καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὔθυμόν ἐστιν εὐτύκους ναίειν δόμους,
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγὼ,
ἄστοί τε πάντες, ὥνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
D. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
Δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον,
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
A. ξὺν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βμῖξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάυσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.
A. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών,
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τοὐσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·

καὶ μήτ' ἀέλπτως δορὶ ἀνημέρῳ θανὼν
λέθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀεὶ ζῶν πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τέ μιν,
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.
κἄλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὖν ἐκληρώθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΚΟ. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,

ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
Ο. ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γαναέντες πολιούχους τε, καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίετε παλαιύν. ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ μένος. αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις· ποταμοὺς δ' οὓς διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσι πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μελίσσοντες οὖδας. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθέρειος· στυγερὸν πέλει τόδ' ἄθλον· Κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων. δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ· τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς. μετάκοινοί θ' αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισιν, πάθος τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θεόπτορι πειθοῖ. δέδοται δ' ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας. ψεδυρὰ τριβοι τ' ἐρώτων. φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακά τ' ἄλγη, πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι, τί πυ' εὔπλοιαν ἔπρα-

εὔζε δ' ὀμφὰν, οὐράνια
μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς, τελόμενά μοι
λύσιμα.
μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαν εἰ φιλεῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
δύσφορον ἀρσενογενὲς,
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου.
τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν;
ὁ, ὁ, ὁ, ἀ, ἀ, ἀ.
ὅδε μάρπτις ναΐος, γαΐος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰὼφ, ὅμ
αὖθι κάκκας νο
δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἰὲ, ἰὲ,
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
δύσφορα ναῒ κἂν γᾷ.
ἄναξ προτάσσου.

ΚΗ. σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.

Ο. οὐκοῦν, οὐκοῦν,
τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός.
Η. σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
εἶτ' ἀνὰ πολύῤῥυτον
ἅλμήεντα πόρον,
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλου,
αἷμον' ἵζω σ' ἐπ' ἀμίδα
ἠσυδουπία τἄπιτα·
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ, φρενὸς ἄταν.
Ο. ἰὼ, ἰοῦ.
Η. λεῖφ' ἔδρανα, κἰ' ἐς δόρυ,
ἄτιετ' ἀνὰ πύλιν εὐσεβῶν.
Ο. μήποτε πάλιν εἴδοι
ἁλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἅγιος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας,
γέρον.
Η. σὺ δὲ ναῖ, ναῖ
βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα
βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν
ὀλομέναις παλάμαις.
Ο. αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.

καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίῤῥυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον
γῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
εὐρείαις εἰν αὔραις.
ΚΗ. ἴϋζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεοὺς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
ἴϋζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων,
οἰζύος ὄνομ' ἔχων.
ΚΟ. οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, οἶ, στ
λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι·
περιχριμπτὰ βρυάζεις,
ὃς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψει-
εν ἄϊστον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.
ΚΟ. οἶ, οἶ, πάτερ, βρετίεσσα στ
ῥοσάται μαλδαάγει.
ἄραχνος ὡς βάδην.
ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφ
ΚΟ. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις, στ
ἔχιδνα δ' ὥς με

τί ποτ' ἐνδακοῦσα.
ὀτοτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΙΠ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
Ο. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμινοι, δάμναμαι. στρ. δ'.
ΙΠ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.
Ο. διωλόμεσθα. στρ. ε.
ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.
ΙΠ. ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις τῶν ἐμῶν λόγων.
Α. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΙΠ. τί δ' ἠπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
Α. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΙΠ. πῶς δ' οὐχὶ, τἀπολωλόθ' εὑρισκων ἐγώ;
Α. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΙΠ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
Α. θεοῖσιν εἰπών, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΙΠ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
Α. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΙΠ. ἄγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ ξαιρήσεται.
Α. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.
Υ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ᾽ ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ᾽ ὡς ἂν εἰδῇς, ἐννέπω, σαφέστερον.
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ᾽ ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ᾽ ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ᾽ οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ᾽ ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρή; τοὔννομον χρόνῳ μαθὼν,
ἴσωσον αὐτὸς, χ᾽ οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ᾽ ἐκούσας μὲν κατ᾽ εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκραναι, μήποτ᾽ ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν· τῶνδ᾽ ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ᾽ οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ᾽ ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
σαφῆ δ᾽ ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. ἴσθι τάδ᾽, ἤδη πόλεμον αἱρήσει νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ᾽ ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ᾽ οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλοις ὀπάοσι
Θρᾴσος λαβοῦσαι, στείχετ᾽ εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλεισμένην.

καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὔθυμόν ἐστιν εὐτύκους ναίειν δόμους,
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγὼ,
ἅστοί τε πάντες, ὥνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
Ο. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
Δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον,
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
Α. ξὺν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάυσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς Θεραποντίδα φερνήν.
Α. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών,
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὗ δικορρόου.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τοὐσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·

καὶ μήτ' ἀέλπτως δορὶ ἀνημέρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀεὶ ζῶν πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθε τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶς δ' ὁμίλου ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό, τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν,
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.
κἄλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔτεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὖν ἐκληρώθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΚΟ. ταῦτ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,

ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
Ο. ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας
θεοὺς γαναέντες πολιούχους
τε, καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίετε παλαιόν.
ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ μένος.
αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·
ποταμοὺς δ' οὗ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα
χέουσι πολύτεκνοι,
λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μελίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον
οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
γάμος ἔλθοι Κυθέρειος·
στυγερὸν πέλει τόδ' ἆθλον· Κύπριδος
οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς οὐδ' εὔφρων.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν
Ἥρᾳ· τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοί θ' αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισιν,
πάθος τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει
θεάκτορι πειθοῖ. δίδοται δ' ἁρ-
μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας.
ψεδυρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων.
φυγάδας δ' ἐπιπνοίας, κακά τ' ἄλγη,
πολέμους θ' αἱματόεντας
προφοβοῦμαι. τί πυ' εὔπλοιαν ἕπρα-

ξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ΠΜ. ὅ, τι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' Διὸς οὐ παραβατά ἐστιν μεγάλα φρὴν ἀτέρατος· μετὰ πυλλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ προτέραν πέλοι γυναικῶν.
ΠΜ. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.
ΠΜ. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.
ΠΜ. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
ΠΜ. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον; μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.
ΠΜ. τίνα καιρόν με διδάσκεις;
ΠΜ. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.
ΠΜ. Ζεὺς ἄναξ ἀποστερόλη γάμον δυσάνορα δάϊον, ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων, εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.
ΠΜ. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ, καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ, καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

EVRIPIDIS

RAGOEDIAE.
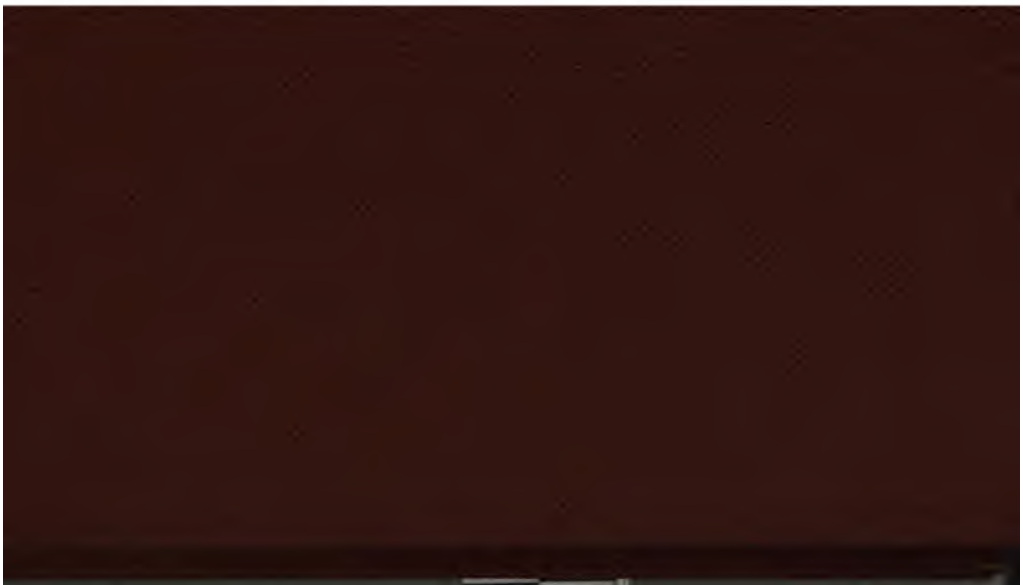
EDITIO STEREOTYPA.